

A photograph of three young women, likely scouts, focused on building a pyramid of sticks on a large, flat rock. They are wearing scout uniforms with orange and yellow neckerchiefs. The woman in the center has sunglasses on her head. The background is a blurred outdoor setting with other people in the distance.

Lokostrelski tabor v Bohinju

Tabor na obisku: Rod rdeči Zalog

Intervju: Tomaž Hudomalj - Hugo

Novice

Ta veseli dan ali Sandi in Minka se ženita

Ne zgodi se prav pogosto, da med svati na poroki vidi-mo kar lepo število fantov in deklet (ali če hočete mož in žena) odetih v taborniške kroje. Prav tako boste morali biti kar vztrajni, da boste na kakšni ohceti videli na delu častni vod velenjskih tabornikov. In nenazadnje - ne zgodi se ravno vsak dan, da poročna obreda opravita župan (v tem primeru velenjski župan Srečko Meh) in nadškof (tokrat je bil to Alojz Uran).

Zadnja prava poletna sobota je bila očitno pravi dan za "nenavadno" poroko. Vzela sta se Sandi Glinšek, dolgoletni tabornik iz Rodu jezerskega zmaja Velenje, in Minka Šimenec, njegova izvoljenka iz osrčja prelepe Gorenjske. Od zgodnjega jutra v Škalah do poznega večera na Visokem je bilo veselo in zabavno. In kmalu bomo velenjski taborniki imeli novo polno-pravno članico. Zdaj pa čakamo še na murnčke ...

Hugo

Računajte na nas - računamo na vas

Z letošnjim naslovom smo v družinski izmeni Rodu Bičkova skala obudili naše otroštvo in mladostništvo. S pred-meti, pesmicami, televizijskimi reklamami in družabnimi igricami smo podoživeli čase, ko smo prvič prišli k tabornikom, gledali sarajevske olimpijske igre ter navijali za naše športnike, pozdravljali z znanim reklamom »Za domovino s Titom - naprej!« Nashe otroštvo smo predstavili mlajšim generaci-jam, ti pa svoje otroštvo nam. Saj čeprav živimo v istem času, ga doživljamo drugače.

V tedenskem programu smo spoznali gasilce, gašenje in njihove igre, z gesli lovili sladke zaklad, dolgo osvajali Risnjak, ki je bil pozno popoldan naš, stotič videli »Djakuzi«, vendar z očmi tekočega leta, in jedli tako dobro, kot vsako leto. Nas-mejali smo se, peli, se imeli radi in prižgali sedem večernih ognjev.

Računajte na nas, računamo na vas!

Petra Hrovatin

Rod severni kurir praznuje

Konec septembra in v začetku oktobra se bo v Slovenj Gradcu veliko dogajalo, saj je taborništvo pri nas prisotno že pol stoletja. Tako bomo 1. oktobra ob 18.30 na Drugi osnovni šoli v Slovenj Gradcu pripravili slovesno proslavo, izšel pa bo tudi zbornik ob 50-letnici, v katerem bomo zbrali spomine in zgodovinska dejstva o našem rodu. Ker 50 let ni kar tako, se bomo od oktobra naprej predstavljali tudi v novi grafični podobi. Ta veliki dogodek pa bo tudi odlična promocija taborništva na Koroškem, saj taborniki ustvarjamo boljši svet!

Maja Gostenčnik in Teja Čas, RSK

Oktobrski Tabor

Oktobrska številka Tabora izide 8. oktobra. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 19. september.

Uredništvo

Izognite se rutini!

Smo za akcijo? Seveda smo taborniki vedno za akcijo, ampak v tem času imamo še posebno veliko vetra v jadrih, kajne? Radi rečemo, da je poletje vrhunec taborniškega leta in s tem se povsem strinjam. Poletje je čas, ko vse svoje taborniško znanje damo v prakso: na taborjenjih, pohodih, izletih, tečajih in še kje. In naj dvigne roko tisti, ki mu ob koncu katerekoli od teh dejavnosti ni žal, da je že konec. Ampak najlepše pri tem je to, da v bistvu ni konec. Dogodivščine in še posebej sklenjena prijateljstva nam dajo neskončno energije, da že načrtujemo nove skupne pustolovščine ter srečanja s starimi in novimi prijatelji. Tako dobro je občutiti to mladostno energijo in željo po aktivnostih, ki jo s tečajev prinesejo tako novi vodniki kot specialisti in inštruktorji. Ni boljše popotnice za novo taborniško leto.

A pomislimo za hip, kaj je tisto, kar nam daje toliko zagona. Vse nove izkušnje, dogodivščine, znanja, prijateljstva - vsi ti na novo odkriti svetovi nas ženejo naprej, zato izkoristimo to, da postanemo še boljši. Prepričan sem, da noben taborniški rod ne deluje tako dobro, da ne bi mogel biti boljši. Sedaj je pravi trenutek, tu so ideje in tudi volja, da se poizkusi kaj novega. Zdaj je pravi čas, da se odpravi kakršne koli slabosti. Nikar se ne ujemite v past rutine in začnite tako kot lani. Pretehtajte, kaj je bilo dobro, kaj slabo in kaj je morda treba le malo spremeniti. Bodite kritični. Če ste drzni, naredite kakšno večjo spremembo, seveda z razlogom. Nič hudega, če se ne obnese - takšen je proces učenja, osebne rasti in rasti organizacij. Ne le tečajniki, vsak rod bi si moral na leto zastaviti nek povsem nov projekt in ga seveda izpeljati. Kakšen projekt? Dajte domišljiji prosto pot. Izkoristite tudi revijo Tabor in preberite, kaj počnejo drugi. Prelistajte morda rodov arhiv, saj prepogosto pozabimo na kakšne uspešne prakse izpred let. In premislite temeljna načela taborništva - skavtstva: ste še na pravi poti?

Ne bojte se sprememb in osvežite svoj program!

Miha Bejek, pomočnik glavnega urednika

Kazalo

11 Taborniška (ne) znanja

15 Intervju: Tomaž Hudomalj - Hugo

18 Tabor na obisku: Rod rdeči Zalog

21 Priloga Bilten eduAkcija

31 Imeti vod GG

32 Meti Buh Gašparič

33 Lokostrelski tabor v Bohinju

35 MOOT v Keniji

Slovesno prižiganje večnega ognja na taboru RSŽ-mil v Podbeli pri Kobaridu. Avtor: Žan Kuralt

 MONIKA IZ VODA JE DOMOV DOBILA
 OD VODNICA KATKA JE NAŠLA LE
 "LE KAJ BI TO POMENILO? IZGLEDA
 KOT "JE UGIBALA TUDI OSTALI
 ČLANI VODA SO DOBILI Z
 ENAKO VSEBINO. VSI SO SE SPRAŠEVALI,
 KJE SO OSTALI SESTAVLJANKE.
 TIMOTEJ SE JE : "KOŠČKE BI LAHKO
 IMELI OSTALI ČLANI VODA!" JE
 ŠE OSTALE IN DOBILI SO SE
 PRI , KJER SO SESTAVILI
 ŠELE KO SO BILI VSI NA SVOJIH
 MESTIH, SO LAHKO PREBRALI
 BILO JE VABILO NA PRVI SESTANEK.

SPOROČILO
 VSEBUJE
 PRVI SEST
 ANEK VODA
 POKLI
 PRVA S.

Vodomec

ČE NA SPREHODU OB REKI ZAGLEDATE PREKRASNO PISANO PTICO, KI Z VEJE HITRO ŠVIGNE PROTI VODI IN SE VRNE Z RIBICO V KLJUNU, STE SREČALI VODOMCA.

TA SICER DOKAJ
PLAŠNA PTICA GNEZDI
NA STRMIH, PEŠČENIH
BREGOVIH REK IN PO-
TOKOV. TAM SI IZKOP-
LJE SKORAJ METER
DOLG ROV, KI IMA NA
KONCU PROSTORNO KAM-
RICO, KJER SAMICA
DVAKRAT NA LETO ZNESE
PRIBLIŽNO ŠEST JAJC.

VODOMEC SE V GLAV-
NEM PREHRANJUJE Z
MANJŠIMI RIBAMI, PA TUDI
Z ŽUŽELKAMI. OGLAŠA SE Z
OSTRIMI, KRATKIMI ŽVIŽGI.

Naredi svoj zemljevid!

Taborniki se kar dobro poznamo s kartami in zemljevidi. Ne le, da jih uporabljamo, celo rišemo jih! Sicer ne takih "ta pravih", vendar nam skica terena na listu pokaže, kako izgleda del narave iz zraka.

Na skici rišemo predmete, kot so hiše, potoki, drevesa, klopi - stvari, ki se NE premikajo. Tako ne boste na nobeni skici terena našli smetnjakov in avtomobilov, pa tudi ljudi ne bo videti.

Nekako tako bi izgledali ti dve strani revije v merilu 1:200.

Pomembno je, da bodo našo skico razumeli tudi drugi, zato vedno naredimo še legendo znakov, kjer povemo, da npr. rdeča zastavica označuje mesto, kjer stojimo, rjavi pravokotniki pa klopi ob sprehajalni poti, zeleni oblaki predstavljajo drevesa in tako naprej. Skratka, razložimo, kaj se v naravi skriva za znaki, ki smo jih narisali v skici.

Risba določenega območja pa saj ne vemo, koliko so pomanjšali v merilu, ki ga napišemo pod skico. Če bo drevo, ki ima v naravi krošnjo velikega le 1 cm.

Da bi skico prav obrnili, moramo označiti, kje je sever. To naredimo s puščico in veliko črko N, ki je mednarodna oznaka za sever.

Območje na skici narišemo v ptičji perspektivi, torej tako kot ga vidijo ptice v zraku. Zato se na hišah ne vidi oken, na klopih ne nog, debela dreves pa tudi niso podolgovata, temveč so običajno narisana kot pike ali celo križci.

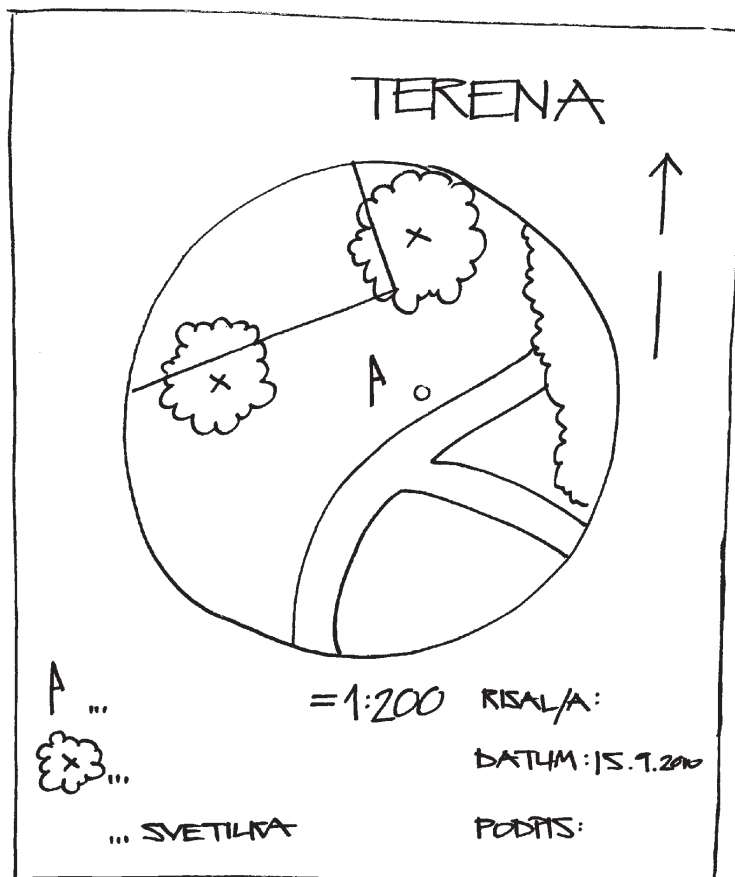
ni dovolj za pravo skico terena, ane hiše na skici. To povemo z ico. Merilo $M=1:200$ pomeni, da veliko 2 metra (to je 200 cm), na

Razvedrilo

Petra Grmek

Na desni skici terena manjka 12 podrobnosti. Dobro si ogledaj območje, narisano na dnu strani, in v skico nariši manjkajoče stvari. Preveri tudi podatke okoli skice in jih dopolni - pomagaš si lahko s skico na prejšnji strani! Na koncu skico tudi pobarvaj!

Izdelaj si svojo torbico

Potrebuješ staro kratko majico. Takšno, ki si jo že prerasel. Izberi si takšno majico, ki si jo najraje nosil, enobarvno ali pisano.

Odreži zgornji del kratke majice - rokave z ovrtnikom. Dobiš pravokotno obliko. Sedaj obrni majico oziroma odrežan del na notranjo stran - prava stran majice je sedaj znotraj, neprava pa zunaj.

Potreboval boš šivanko in sukanec ter pomoč odrasle osebe! Na odrežanem delu sešiješ majico. Nato obrneš majico spet na pravo stran. In že imaš skoraj gotovo torbico, potrebuješ le še ročaja. Izdelaš ju lahko iz vrvi, volne ali blaga. Izbranega

materiala spleti tako dolgo kito, kot jo potrebuješ za ročaj (okoli 30 cm dolgo). Ročaja prišij na pripravljeno torbo ob pomoči odrasle osebe. Prišij ju na notranjo stran torbe. Torbico lahko po želji še okrasiš.

Tako torbico lahko uporabiš za vodova srečanja ali za potepanja po mestu.

Pa obilo zabave pri izdelavi torbice.

Sive celice

Sudoku

		6				2	1	3
		3	6		9			8
	5	8				6		
			3			8		7
3			8	9		1		
	8				4	3		
5		1			2			
6				3			8	1
8	9		4		1	5		

Premetanka

»zavarovana območja Slovenije«

Vstavi besede: Logarska dolina (LOGARSKAD), Škocjanske jame (ŠKOCJANSKE), Sečoveljske soline (SEČOVELJSKE), Goričko, Kozjansko, Ljubljansko barje (LJUBLJANSKOB), Triglavski narodni park (TRIGLAVSKIP), Cerknško jezero (CERKNIŠKOJ)

A	S	D	F	G	J	K	H	F	S	H	L
F	G	O	R	I	Č	K	O	D	G	K	J
S	L	O	V	E	A	N	D	S	T	O	U
L	O	G	A	R	S	K	A	D	G	Z	B
P	O	S	P	I	R	S	G	C	V	J	L
C	E	R	K	N	I	Š	K	O	J	A	J
K	R	A	J	I	N	A	M	N	T	N	A
Š	K	O	C	J	A	N	S	K	E	S	N
N	T	H	U	D	E	F	P	H	Ž	K	S
M	G	J	K	C	L	R	G	Š	Č	O	K
S	E	Č	O	V	E	L	J	S	K	E	O
T	R	I	G	L	A	V	S	K	I	P	B

Opise iz premetanke povežite z ustreznimi mesti.

1. Ena najlepših dolin, zaščiten kot krajinski park.	A. Cerknško jezero
2. Nahajajo se na seznamu UNESCO.	B. Triglavski narodni park
3. Najsevernejše soline v Jadranu, zaščiten kot krajinski park.	C. Ljubljansko barje
4. Drugo največje zavarovano območje v Sloveniji se nahaja na SV države.	Č. Kozjansko
5. Regijski park leži tik ob mejni reki Sotli.	D. Škocjanske jame
6. Kosci so tam doma.	E. Logarska dolina
7. Beseda Triglav razblini vse dvome.	F. Sečoveljske soline
8. To presihajoče jezero je del Notranjskega regijskega parka.	G. Goričko

Kviz - Taborniška (ne)znanja

- Kako lahko še imenujemo trojno vez?
 - Triangelska vez.
 - Štiriangelska vez.
 - Dvoangelska vez.
- Vzporedno vez uporabljamo za za-
vezovanje ali povezovanje ...
 - treh drogov / kolov / palic.
 - dveh drogov / kolov / palic.
 - štirih drogov / kolov / palic.
- Vzporedno in trojno vez začnemo ...
 - s kavbojskim vozlom.
 - z ambulantnim vozlom.
 - z vrznim vozlom.

2 - C, 3 - a, 4 - a, 5 - c.

Rešitve kviza iz prejšnje številke so: 1 - b,

Stavčni anagram

Spodaj sta zapisani dve povedi, vendar take besede ne obstajajo. Premeči črke v vsaki besedi in dobiš boš smiselni povedi.

aTkiniorb ovžiji v ožistju z vonara.
ižendruZ os v eZvzo nikortavob jelveoSni.

Slovenije.

Rešitev: Taborniki živijo v sožitju z naravo. Združeni so v Zvezo tabornikov

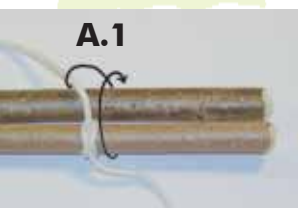
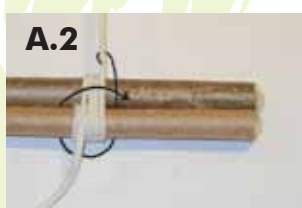
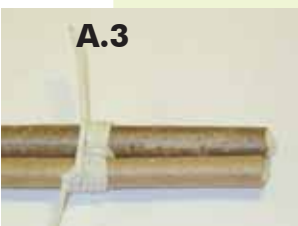
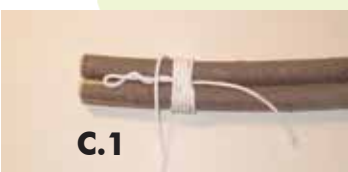
Taborniška (ne)znanja

Vezave - 2. del

Vzporedna vez

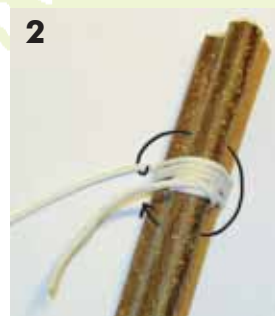
Uporabljamo jo za zavezovanje ali povezovanje dveh drogov/kolov/palic, ki ležita vzporedno drug ob drugemu. Na sliki so prikazani trije primeri.

Začnemo z vrznim vozlom, nato palici nekajkrat vzporedno tesno ovijemo. Vez učvrstimo s prečnimi ovoji, za zaključek pa uporabimo ambulantni vozel. Dolžina ovitja je odvisna od dolžine prečk, ki jih povezujemo. Pomembno je, da je tesno ovitje na obeh koncih stiskanja palic, ki ju povezujemo. Vmes lahko naredimo le nekaj širših ovojev ali pa za tako povezovalic uporabimo samo dve krajši, zaključeni tesni ovitji na stiskajočih koncih. Če se vez zrahlja, jo lahko dodatno učvrstimo tako, da med palici zabijemo zagozdo.

A.1**A.2****A.3****A.4****B.1****B.2****B.3****B.4****C.1****C.2**

Trojna vez (triangelska)

Uporabljamo jo za povezovanje treh vzporednih kolov za izdelavo trinožnika za kotliček, signalni stolp. Vez začnemo z vrznim vozlom, ki ga naredimo na srednji palici. Vrv nekajkrat vzporedno ovijemo okoli kolov, nato pa vez učvrstimo s prečnimi ovoji in zaključimo z ambulantnim vozlom.

1**2****3****4****5**

Faca vod

Zajčki

Vod Zajčki prihaja iz ljubljanskega rodu Rožnik. Štirje fantje in eno dekle, stari 12 in 13 let, so mladi in nadebudni GG-ji, ki jih vodi vodnica Maja. Zase pravijo, da prav nič ne pogrešajo časov, ko so bili še medvedki in čebelice, ter da komaj čakajo čase, ko bodo prestopili v PP klub in odšli na gimnazijo.

Koliko časa ste že pri tabornikih?

Pri tabornikih smo nekateri 3, drugi pa že 4 leta.

Katere taborniške akcije se najraje udeležite?

Najraje gremo na Feštival, od rodovih akcij pa imamo najraje taborjenje.

Kaj najraje počnete na vodovih sestankih?

Najraje streljamo z loki, čeprav nam tudi ostala taborniška znanja in veščine niso tuja.

Kakšna je bila vaša najbolj nora dogodivščina,

ki se vam je pripetila pri tabornikih?

Vodnico Majo smo zavezali na drog tako, da se ni mogla odvezati.

Imate kakšno dogodivščino v zvezi s krajo zastave na taboru?

No, iznajdljive fore, kako ukrasti zastavo so že dovolj zabavna dogodivščina.

S čim se še ukvarjate poleg taborništva?

Z različnimi športi, v katerih smo nekateri zelo uspešni.

POZOR!

Ši tudi ti želiš najti svoj gg vod na straneh tabora?

Nič ne oklevaj, pobaraj svojega vodnika, da piše na naslov revija.tabor@gmail.com, z zadevo "faca vod", kjer sporoči vašo željo.

In kaj kmalu bodo tudi vaše "face" zasijale taborniški javnosti!

Prosimo, da sporočilo pošljete najkasneje do vsakega 10. v mesecu, če se želite najti v naslednji številki!

Navadna rakovica (*Carcinas maenas*)

Svet živali

Na obrobju obale je navadna rakovica ena najpogostejših živali, saj je ena redkih morskih vrst živali, ki se dobro počutijo v mešanici sladke in slane vode (ob izlivu rek v morje). Prav ta sposobnost jim omogoča iskanje hrane daleč na kopnem, do koder sega bibavični pas.

Navadna rakovica je pravzaprav zahodno- in severnoatlantska vrsta rakovice. Živi na obalah vzhodnega dela ZDA, na obalah Islandije in na obalah evropskih morja.

Način življenja in življenjski prostor

Navadno rakovico pogosto vidimo, ko hiti čez skalne površine obale, se skriva ali pa se odpravlja na raziskavo naplavljenе morske trave ali na muljaste površine kakšnega rečnega izliva. Kot vse vrste rakovic diha tudi navadna rakovica skozi škržne odprtine. Tekočo vodo, ki je bogata s kisikom, potiska skozi devet parov škrg. Te škržne odprtine se nahajajo na spodnji strani rakovičnega telesa. Ko se zadržuje izven vode, na primer na plaži, nosi s seboj zalogo vode s kisikom.

Čeprav navadna rakovica, kot vse živali, raste, se njen ščit ne večja. Zato ga zamenja z novim (se levi), ki je na začetku mehek (ima mehko povrhnjico), sčasoma pa se utrdi. Ko je rakovica v fazi levitve, je najraje skrita v skalnih režah, ker še nima lastne zaščite.

Navadne rakovice se izognejo izsušitvi telesa in poginu tako, da se skrijejo pod kamenje ali kupe morske trave ali v skalne mlakuže, kjer dobijo potrebno vlago.

Večinoma ostanejo v bližini preplavljenih obrobij obale in se premikajo s plimo in oseko na meji bibavice. Navadne rakovice se lahko tudi potopijo do 6 metrov globoko pod vodo.

Hrana in način prehranjevanja

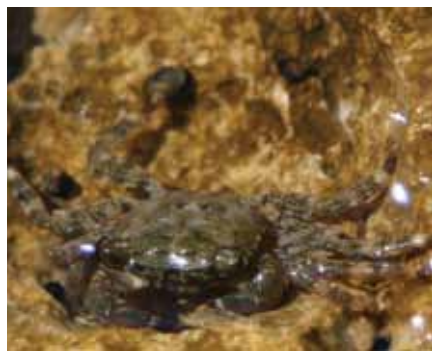
Vse, kar je užitno, živo ali poginulo, je pravzaprav lahko hrana navadne rakovice,

saj je vsejed in hkrati 'reciklažna žival'. Poje vse od črvov, kozic, mehkužcev pa tudi vse do majhnih rib, ki se nahajajo v plitvini. Zelo rada uporabi tudi pokvarjene ostanke hrane, ki ležijo na plaži.

Svojo hrano ulovi s kleščami, jo nato razkosa in po kosih potiska v zapleten ustni aparat. Rakovičin ustni aparat je sestavljen iz šestih členjenih ustnih delov. Sprednji deli drobijo delce hrane in jih potiskajo v ustno odprtino, drugi deli pa dovajajo svežo vodo skozi škržne odprtine.

Razmnoževanje

Samica navadne rakovice se lahko razmnožuje v vsakem letnem času, vendar le takrat, ko odvrže svoj ščit (se levi) in je njen novi ščit še mehek. V trenutku, ko samica

odloži stari zaščitni oklep, ji samec vbrizga semenčice v telo. Po spolnem občevanju se v samici tvorijo ženske spolne celice (jajčeca) in ko so le-ta "nared", moške spolne celice, ki jih samička hrani v svojem telesu, oplodijo ženska jajčeca. Oplodjena jajčeca so vidna kot nekakšna lepljiva snov, ki visi pod spodnjim delom telesa samice. Široki rep samice je vedno zložen pod ščitom samice in trebušnem predelu in ves čas močno drži leglo.

Ko se jajčeca razvijejo v prozorne, kozicam podobne ličinke in ima vsaka med očmi dolg repek, se ličinke odlepijo in prosto plavajo nekaj tednov med planktonom, kjer se, če seveda niso plen kakšne živali, dokončno razvijejo v odraslo žival in se ustalijo na obalnem pasu. ■

Ali veš, da ...

... so v začetku 19. stoletja navadne rakovice prodajali na londonskih tržnicah kot specialiteto?

... je tipična hoja navadne rakovice postrani zelo učinkovita, saj se premika veliko hitreje kot večina morskih rakovic ali jastogov?

... lahko navadna rakovica v strahu odvrže okončino in pobegne (podobno kot kuščarji, ki odvržejo rep, nato pa jim zraste nov, a manjši), če se ne more braniti (npr. če jo držimo za klešče ali noge)?

... se samica od samčka razlikuje predvsem po debelejšem spodvihanem zadku ter po rdečkasto oranžni barvi spodnjega dela trupa, medtem ko ima samček ožji spodvihan zadek in rumenkasto zeleno obarvan spodnji ščit?

Osnovni podatki

- Širina hrbtnega ščita: okoli 9 mm
- Čas parjenja: v vsakem letnem času
- Leglo: več tisoč jajčec
- Trajanje razvoja (do odrasle živali): 12-18 tednov
- Obnašanje: samotarka, oportunistka
- Hrana: skoraj vse, živo ali mrtvo, vključno s črvi, mehkužci, kozicami, ribami

Tadeja Rome

Domen Šverko

Nora dogodivščina na Madžarskem

ČAli je res že konec?« smo se spraševali, ko smo se z vlakom vozili iz Budimpešte proti Ljubljani. Srečni, ker smo bili del te nore dogodivščine, a žalostni, ker smo se morali posloviti od vseh prijateljev, ki smo si jih pridobili med ConCordio.

Jamboree srednjeevropskih tabornikov (letošnje ime ConCordia), je tokrat praznoval 10. obletnico. Na vsaki dve leti ga organizira ena od naslednjih držav: Poljska, Slovaška, Madžarska ali Češka. Prejšnji je bil na Poljskem, leta 2012 pa ga bodo organizirali taborniki na Slovaškem.

V desetih dneh so se udeleženci udeleževali na različnih delavnicah. Najbolj zanimive so bile zunanje delavnice na temo socialne odgovornosti, kjer se je po skupinah pomagalo pri prenovi otroških igrišč, domov za ostarele, bolnišnic itd. Program je vseboval tudi obisk živalskega vrta v Budimpešti, orientacijo po madžarskih gozdovih, celodnevni pohod, vodne igre, plavanje in veslanje. V taboru so se mladi

lahko udeležili delavnic na temo kulture in tradicije (madžarske in drugih), ročnih delavnice in mnogo drugih zanimivih delavnic, ki so se ponujale na vsakem koraku.

8. avgusta smo imeli Celebration day, praznovali smo že prej omenjeni 10. rojstni dan. Na ta dan se je lahko vsaka država predstavila na odru. Slovenska odprava je imela pripravljeni dve točki. Najprej smo ob spremljavi kitare zapeli Dviga plamen se iz ognja, nato pa smo ob Golici divje zaplesali polko. Organizatorji so se malo ustrašili, da bomo porušili oder, vendar se je vse dobro izteklo in na koncu smo poželi bučen aplavz.

Zadnja dva dni ConCordie je prva polovica odprave preživela pri družinah madžarskih tabornikov, druga pa v prostorih madžarskega rodu, s katerim so skupaj taborili preteklih sedem dni. V tem času smo si ogledovali Budimpeštine znamenitosti in imeli malo več prostega časa, ki smo ga porabili za sladoled in pošiljanje kartic.

Zlet se je zaključil 11. avgusta, ko smo skupaj z vsemi udeleženci v sprevodu prikorakali pred baziliko sv. Istvana, kjer se je odvila zaključna prireditev. Občutek je bil neverjeten in čutili smo moto ConCordie: "Many hearts, one beat" (mnoho src, en utrip), ko smo vsi skupaj še zadnjič zapeli ConCo song, himno Concordie.

Barbara Bačnik - Bača

osebni arhiv

INTERVJU

Tomaž Hudomalj - Hugo

Hugo - jezerski zmaj, ki mu ni para

Tomaž Hudomalj - Hugo, verjetno vsem precej znano taborniško ime, ki nikogar ne pušča ravnodušnega. Vsi imamo vsaj ducat nepozabnih spominov na skupno druženje in ustvarjanje bistva tabornišтва - tega, da nečemu pripadaš, da si srečen, ko se zjutraj zbudiš in še bolj srečen, če lahko pomagaš drugim so-tabornikom. V takšnem spominu imam sama Hugota in prav zaradi njega so bile vse naše aktivnosti posebne, bolj doživete, predvsem pa zabavne in polne smeha.

Hugo, si dolgoletni udeleženec izobraževanj v Gozdni šoli, najprej tečajnik, nato animator (kanarček), čez čas mentor in letos vodja inštruktorske šole. Kako se počutiš v tej vlogi?

Na inštruktorskih tečajih sem res prisoten že kar nekaj let, od prvega tečaja naprej (pred 9 leti) se počutim odlično, na vseh vrednotenjih počutja na temeljnem tečaju sem bil vedno "na vrhu". Celoten sistem inštruktorskega tečaja in način dela so me prevzeli. Instruktaža je super stvar, saj lahko v pičlih sedmih dneh učenja doživiš neverjetne stvari, to ve vsak, ki se je je kdaj udeležil.

Kako so letos potekale priprave na inštruktorski tečaj, si užival na poti do cilja?

Ta vloga vodje šole je povsem drugačna od vseh mojih organizatorskih vlog do sedaj, tukaj sem bolj kot protokolarna figura, povezovalni člen, in priznam, da sem se v tem težko znašel. Ekipa se je na novo sestavila, ima velik potencial in smo se zelo dobro ujeli. Pogosto vidim, kako stvari funkcionirajo same od sebe, ne da bi moral kdo karkoli reči, vnaprej vemo, za kaj gre, kaj so naše naloge in vse teče gladko.

Kako je prišlo do te tvoje odločitve, da letos prevzameš vodenje šole? Imamo na tem področju v ZTS kadrovske težave?

Imamo. Absolutno. Zdi se mi pomembno, da to peljemo naprej, da kljub krizi v kadrovanju z ljudmi, ki so to pripravljeni delati, s potencialom in kvaliteto, ki ju imamo, zadevo vedno znova speljemo do konca. Zavedati pa se moramo, da je v zadnjih treh letih šlo 70 odstotkov tistih, ki so dolga leta delali inštruktaže, že dolgo nismo imeli ALT-a, močnih nadaljevalnih tečajev, od koder bi lahko črpali nove ljudi.

Otroci so tisto bistvo, vrh taborništva zame.

Kako ocenjuješ stanje taborništva - delovanje rodov v Šaleški dolini?

Ne skrbi me za prihodnost taborništva. V zadnjih letih smo naredili nekaj dobrih generacij vodnikov, letos smo po določenem času prijavi več udeležencev na tečaje pionirstva, preživetja v naravi, orientacije in topografije, imamo dva tukaj v Bohinju, drugo leto planiramo še kaj več. Mislim, da taborništvo v Šaleški dolini po nekajletni stagnaciji zopet doživlja nek razcvet, predvsem kar se tiče PP-jev in starejših, pri mlajših pa je bilo vedno dovolj članstva.

Katere funkcije si vse opravljal oziroma jih še?

Bil sem vodnik, organizator MČ zimovanj, rodov propagandist, načelnik rodu, vodja programa na taborjenjih ...

Pa bolj uživaš v delu z mladimi člani ali na funkcijah?

Absolutno v delu z otroci. Še letos sem imel zadnje leto vod - in ni boljšega, kot na koncu videti tisti otroški nasmeh in veselje. Prenašanje znanja naprej in opravljanje funkcij je sicer tudi nekaj, a otroci so tisto bistvo, vrh taborništva zame.

Zame osebno je to, kar delam, nekaj najlepšega, kar se mi je lahko zgodilo. Da grem lahko na tekmo in služim s tem, kar najrajši delam, to je nora stvar.

Sedaj pa tisto najbolj aktualno vprašanje: Kako je bilo komentirati letošnje svetovno prvenstvo v nogometu v Južnoafriški republiki (JAR)?

Ravno sem imel predavanje "Nisem samo tabornik", ampak ravno v JAR sem ugotovil, da sem bolj tabornik kot karkoli drugega, saj zaradi prvenstva

nisem mogel iti na naše taborjenje in mi ni bilo vseeno, vendar take izkušnje seveda nisem mogel zamuditi. To je marketinško mogoče največji dogodek na svetu in največji v nogometu. Ni besed, ki bi to opisale: stadioni, organizacija, ljudje, po drugi strani spoznavanje nove kulture, ko ugotoviš, da JAR ni samo streljanje, terorizem in aids. Afrika se je zelo odprla svetu. Zame osebno je to, kar delam, nekaj najlepšega, kar se mi je lahko zgodilo. Da grem lahko na tekmo in služim s tem, kar najrajši delam, to je nora stvar. **Taborniki, ki te poznamo v našem okolju, vemo, kako razvit imaš smisel za humor. Se je bilo težko ukalupiti v resne okvire profesionalnega športnega novinarstva?**

Po mojem mi je celo taborništvo dalo to, da ko je treba, delamo, ko se hecamo, se pa hecamo. Tudi med delom na televiziji se znamo zabavati. Ko je Slovenija na olimpijskih igrah dobila medaljo, sem prinesel kitaro in smo jih par zabrenkali tudi v službenem času ter se povesečili. Nisem pa mogoče še doživel, ko bi moral res čustveno spremljati neko tekmo, ko bi lahko bil subjektiven, torej naviljal za naše!

Se tudi sam aktivno ukvarjaš s športom?

Šest let sem treniral tenis, šest rokomet, plesal pa sem tudi standardne plesse. Sedaj pa bolj ljubiteljsko igram tenis, odbojko na mivki, nogomet, košarko. Skratka, rad se ukvarjam s športom, v zadnjem času - priznam - premalo, kar se tudi vidi. (smeh)

Katere veščine in znanja taborništva so ti prišla še posebej prav pri opravljanju novinarskega poklica?

Če bi moral izpostaviti eno predavanje, bi izpostavil Habetovo (Damjan Habe op.a.) o javnem nastopanju, komunikaciji in retoriki, to je pomembno. Še pomembnejše, globalno gledano, pa je timsko delo - to, kar pri tabornikih ves čas prakticiramo, da smo v kolektivu

močnejši, da si pomagamo. V resničnem svetu, če se tako izrazim, namreč niso vsi prijazni in ne razmišljajo vsi kot mi, znanje o prednostih timskega dela pa mi pomaga, da na pozitiven način zadeve sproti rešujem in tudi rešim.

[Mi smo svetovni športni fenomen. To, kar Slovenija dosega, je neverjetno.]

Kako gledaš na naš vrli športni slovenski narod, saj je skoraj ni panoge, kjer ne bi bili precej uspešni?

Mi smo svetovni športni fenomen. To, kar Slovenija dosega, je neverjetno. Ljudje so včasih prav nepošteni, hoteli bi biti svetovno prvaki v košarki, pa v nogometu, pa evropski prvaki v rokometu, potem pa še v streljanju in kajakaštvu, pa mogoče še v smučanju, skokih, streljanju, v boksu ... Povsod smo zraven in zelo visoko, kar je nepojmljivo. Iz bazena dveh milijonov ljudi. Saj sploh ne vemo, kaj vse smo dosegli.

Promocija taborništva - kje vidiš neizkoriščene priložnosti?

Imam eno čudno lastnost. Ne čutim, da bi morali taborništvo promovirati, da bi se morali nujno kazati. Moja filozofija je, da delamo z mladimi in se imamo fajn, če malo predstavimo na ven, ok, če ne, tudi ok. Menim, da je taborništvo tako močno, da se promovira samo. Verjetno pa je treba na tem vseeno delati in pokazati, kaj in kako delamo, ter nekako poiskati pot do medijev. Ravno smo se na predavanju o varnosti pogovarjali, da je edini način, da bi se obširno pojavili v medijih, da uprizorimo eno bizarno zadevo, potem bodo pa vsi o nas pisali. Samo tega se pa mi ne gremo.

Kakšni so tvoji osebni, profesionalni cilji?

Zagotovo ostati v novinarskem poklicu. Moja največja želja je komentirati eno tekmo slovenske reprezentance - finale velikega tekmovanja v rokometu, nogometu, košarki, karkoli že. Priložnosti bodo, tu se vidim, v ko-

[V tem trenutku si ne znam predstavljati, da ne bi bil tabornik.]

mentiranju, vodenju oddaj, ustvarjanju prispevkov. Velik izziv mi je tudi radio. Mogoče enkrat kasneje.

Pa taborniški cilji?

Imam to srečo, da mi uspe skoraj vse, česar se lotim. Tako da ne bi hotel zahtevati več. Sem zelo srečen 28-letnik. (smeh) Letos sem oddal zadnji vod, skupaj smo bili osem let. Moji Bumberji in BoGoMoLKe, s katerimi sem bil še lani, so mi ponudili največ tistega pristnega taborništva. Zame je bilo delo z otroci vse, to obdobje se sedaj zaključuje. Cilj je še dve leti biti načelnik rodu, potem pa predati štafetno palico, nakar bom na voljo za nasvete in pomoč vsem, ki bodo to potrebovali. V tem trenutku pa si ne znam predstavljati, da ne bi bil tabornik.

Tabor na obisku

Akcije Čez leto člani Rodu rdeči Zalog obiščejo vse večje MZT in ZTS akcije po Sloveniji. Največkrat jih lahko vidimo na fotoorientaciji, ROT-u, ZNOT-u, NOT-u, Veselih srečanjih, GOTIK-u.

Dobro poskrbijo tudi za svoje člane, ki jim čez leto pripravijo kar nekaj dobrih akcij in izletov. Najbolj obiskan je zagotovo vsakoletni poletni tabor, sledi še organizacija zimovanja, vodniškega zimovanja, dnevnih izletov na okoliške hribe, kopanje v toplicah, jezerih in še in še.

Za ostale rodove sami organizirajo tudi akcijo halloween, ki poteka v duhu čarovnic. Vsako leto v bližnjem gozdu pripravijo delavnice, po njih pa sledi še krajša nočna orientacija za mlajše člane, starejši jih pri tem strašijo, našemljeni v različna bitja. Akcija se na koncu konča na klasičen taborniški način s taborniškimi ognjem in taborniško pesmijo.

Vodovi sestanki

Vodovi sestanki ponavadi potekajo v začasno urejeni taborniški sobici v združenem domu v Zalogu. Sobica za sestanke se nahaja v pisarni, natančneje v drugem nadstropju doma. Skladišče, kjer imajo shranjene vse potrebne stvari za taborjenja, zimovanja in programsko opremo, se nahaja v pritličju ter v kleti. Vse skupaj imajo sedem ločenih prostorov z različno namembnostjo, od tega so v redni uporabi štirje. Sejna soba, kjer potekajo sestanki, je bila pred kratkim obnovljena, prav tako elektirka, kupili so tudi nekaj nove opreme. V ostalih prostorih so trenutno brez elektrike.

Rod rdeči Zalog

Rod rdeči Zalog je nastal pred 35 let. Najprej je bil ustanovljen 2. peš bataljon, ko pa je bataljon razpadel, so takratni delujoči člani ustanovili Odred rdeči Zalog, ki se je po osamosvojitvi Slovenije preimenoval v rod, ki deluje še danes na območju Zaloga. Njihovo ime izhaja še iz časov skupne republike Jugoslavije, ko so člani 2. peš bataljona ustanovili odred. Rdeča barva je povezana z dejstvom, da je bil Zalog na strani rdečih v takratnem času. Njihov prepoznavni znak sta vrtnica in plamen, ki se tudi nahajata v našitku.

Propagandne akcije

Rod s svojim taborniškimi delovanjem pokriva osnovno šolo Zalog, na kateri potekajo tudi vsakoletne propagandne akcije, akcije pa izvajajo tudi na srečanjih četrtnih skupnosti ter na vseh taborniških srečanjih. Na šoli ponavadi delijo letake, predvajajo kakšen krajši posnetek in nekaj malega povedo o taborništvu, na dnevih četrtnih skupnosti pa imajo svojo stojnico, kjer izvajajo različne ustvarjalne delavnice in tekmovanja tako za mlajše kot za starejše. Kamorkoli drugam gredo, promovirajo svoj rod z rodovimi majicami in puloverji.

Ljubljana

N.Z.

arhiv RRZ

Pogovor z načelnikom rodu, Kristjanom Bonisegno

V čem je vaš rod boljši, kvalitetnejši od drugih?

Naš rod temelji predvsem ne medsebojnih odnosih tako s člani kot z njihovimi starši. Pri nas tako starši kot tudi člani spoznajo vso upravo rodu, vidijo kako deluje, obenem pa nam dajejo svoje predloge in mnenja, kaj bi se njim zdelo boljše.

Ste rod, ki se nahaja v centru mesta, kjer imajo otroci na voljo ogromno drugih aktivnosti za preživetje prostega časa. S čim jih prepričate in kako, da se odločijo ravno za tabornike?

Prepričamo jih z anekdotami in prigodami, ki se godijo na raznih akcijah ter taborih, s svojo navdušenostjo in z vednostjo, da pri nas ne morejo zapasti v slabo družbo, ampak se lahko naučijo nekaj novega in uporabnega v življenju.

Kje ste taborili letos, koliko članov se je udeležilo taborjenja, je bilo uspešno?

Letos smo taborili v Ribnem pri Bledu skupaj z rodом Beli bober. Skupna udeležba je bila približno 60 članov, od tega je bila ena tretjina članov našega rodu. Tabor je bil uspešen. Tako vodniki kot člani so bili navdušeni.

Nam lahko zaupaš kakšno zanimivo anekdoto, ki se je zgodila na letošnjem taborjenju?

V šotoru smo po večernem programu našli poljsko miško, katero smo nato celo uro podili iz šotora, rezultat tega pa je bila počena blazina in strgana zadrga na šotoru.

Rodova uprava

Starešina: Jure Čeferin

Načelnik: Kristjan Bonisegna

Blagajnik: Brita Krebs

Gospodarja: Mare in Andrej Krebs

Vodniki MČ: Kristjan Bonisegna, Andrej

Krebs, Jaka Konda

Vodniki GG: Andreja Knavs, Sandi Golubić

Struktura rodu

MČ: 6

GG: 12

PP: 7

GRČE: 8

SKUPAJ: 33

IO ZTS - stran vodstva

Barbara Bačnik - Bača

Čeprav so taborjenja po večini že za nami, taborniki ne počivamo. Da bomo lahko uspešno še naprej vodili našo organizacijo in skrbeli za razvoj svojih članov, se avgusta številni mladi prostovoljci udeležujejo različnih tečajev, ki jih pripravlja Zveza tabornikov Slovenije - nacionalna skavtska organizacija skupaj s svojim enotami. Izobraževanja so pomemben del skavtskega gibanja, saj z njimi skrbimo za razvoj in obstoj organizacije, prenašamo znanje na mlajše ter jim s tem omogočamo pridobivanje neformalne izobrazbe in pomembnih izkušenj, ki jih lahko uporabijo na zelo različnih področjih v zasebnem življenju, tako pri pridobivanju formalne izobrazbe kot tudi kasneje pri zaposlitvi.

Udeleženci lahko glede na svoje interese in ambicije izbirajo med vodniškimi tečaji, tečaji za vodje enot in specialističnimi tečaji. Prihajamo:

- Vodniški tečaj za delo z MČ (to je starostna skupina od 6 do 10 let, imenovana medvedki in čebelice); tečaj Mestne zveze tabornikov Ljubljana je potekal od 22. do 30. avgusta na Idrijskem pri Kobaridu; tečaj Južnoprimorsko-notranjskega območja je potekal od 18. do 27. avgusta na Mačkovicu pri Postojni; tečaj Gorenjskega območja je potekal od 20. do 30. avgusta v Marindolu; tečaj Severnoprimorskega območja je potekal od 14. do 24. avgusta na Pšenku nad Idrijo; tečaj Celjsko-zasavskega območja bo potekal od 22. do 31. oktobra na Skomarju. Glavne teme, ki jih obravnavajo na tečajih, so oblike dela z MČ, priprava in vodenje sestankov za MČ, zagotavljanje ustrezne varnosti pri izvajanju programa, razvojne značilnosti in komunikacija s starši in sočlani v taborniški organizaciji.

- Vodniški tečaj za delo z GG (to je starostna skupina od 11 do 15 let, imenovana gozdovniki in gozdovnice); tečaj Mestne zveze tabornikov Ljubljana je potekal od 22. do 28. avgusta na Idrijskem pri Kobaridu. Glavne teme, ki so jih obravnavali na tečaju, so, kako učinkovito voditi GG vod, kako ohraniti avtoriteto, kako napraviti dober GG izlet, veliko pa je tudi praktičnega dela, kot je nočna orientacija, prva pomoč, kuhanje obroka, vrisovanje na karto itd.

- Temeljni in nadaljevalni tečaj za vodje taborniških enot; tečaj je potekal od 14. do 21. avgusta v Gozdni šoli v

Bohinju. Glavne teme, ki so jih obravnavali na tečajih, so vloga taborništva v družbi (delovanje v javnem interesu), orodja za koordinacijo vzgojno-izobraževalnega procesa, delovanje in vodenje enote, vloga pri usposabljanju vodnikov taborniških skupin in mednarodna dimenzija skavtstva,

- Tečaj orientacije in topografije; tečaj je potekal od 21. do 29. avgusta v Gozdni šoli v Bohinju. Glavne teme, ki so jih obravnavali na tečaju, so učenje orientacije, kartografija, risanje različnih vrst skic, vrisovanje na karto in topografija.

- Tečaj pionirstva in bivanja v naravi; tečaj je potekal od 3. do 8. avgusta v Lašlem Rovtu. Glavne teme, ki so jih obravnavali na tečaju, so bile osnovne veščine in spretnosti preživetja v naravi, kot so izdelava bivališča in ognjišča v naravi, priprava obroka, varna uporaba in vzdrževanje orodja.

- Tečaj za vaditelja lokostrelstva in tečaj za učitelja lokostrelstva v sodelovanju z Lokostrelsko zvezo Slovenije; tečaja sta potekala od 24. do 31. julija v Gozdni šoli v Bohinju. Glavne teme, ki so jih obravnavali na tečajih, so bile načrtovanje, izvajanje in nadzorovanje procesa vadbe, metodika poučevanja, varnost, vzdrževanje opreme, načini vadbe in tehnike streljanja v posameznih slogih.

Na koncu tečaja udeleženci prejmejo potrdilo o udeležbi, naziv pa si pridobijo s projektom, ki ga izvedejo v prihajajočem šolskem letu. Projeti se med tečaji razlikujejo in glede na vrsto tečaja zahtevajo različne naloge.

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Kontaktna oseba: Barbara Bačnik, načelnica ZTS za odnose z javnostmi
031/761- 899 ali barbara.bacnik@rutka.net

eduAkcija

Mreža NVO za vseživljenjsko učenje

Do konca in naprej

Ob zaključku projekta je čas, da ocenimo, kaj smo v zadnjem letu in še kakšnem mesecu zraven dosegli. Občutki so, kot je običajno, grenko-sladki. Prav prijetno je bilo prešteti, kaj vse smo dosegli in izvedli, s koliko organizacijami in ljudmi smo sodelovali ter koliko idej smo uresničili s svojimi dejavnostmi. V bistvu kar dosti. O teh številkah in dosežkih si preberite več v tokratnem biltenu. A seveda ostaja grenek priokus, da nismo uspeli narediti vsega, kar smo načrtovali, da nas nevladne organizacije (vsaj sprva) niso jemale dovolj resno in da je konec ravno, ko smo naposled pridobili na veljavi.

Vendar nam uspehi zaenkrat dajejo dovolj energije, da želimo naprej. Predvsem smo spoznali, da je grajenje mreže počasen proces, ki pa prinaša tudi ve-

liko koristi. V tej številki biltena si preberite nekaj o osnovah mreženja, več pa boste izvedeli na delavnici Mreženje v NVO, ki jo organiziramo konec septembra. Pomembno je, da vsi člani mreže nekaj prispevajo, saj le tako lahko govorimo o pravi mreži. No, na tem področju imamo v NVO sektorju še marsikaj za postoriti. Mreženje je treba razumeti in sprejeti kot sredstvo, ki olajša in izboljša delo organizacije, ne pa kot dodatno breme. A brez skrbi. Koraki v pravo smer so že storjeni. Zdaj je čas, da začnemo hoditi.

Skratka, nevladne organizacije delamo dobro, zato si zaslužimo vsaj priznanje za to. A preden bo širša družba priznala pomen neformalnih znanj in prostovoljnega dela v NVO, moramo svoje dejavnosti dovolj jasno in glasno predstaviti. S tem namenom je mreža eduAkcija pripravila tudi razstavo NVO: Zgodbe, ki povejo več - kjer skozi zgodbe posameznikov pokažemo bogastvo znanj in izkušenj, ki nam jih nudijo nevladne organizacije. Razstava je v Mestnem muzeju na ogled od 7. do 14. septembra, nato jo bomo selili naokoli. Sledite obvestilom, obiščite jo in pripravite takšno predstavitev tudi za svojo organizacijo. Z veseljem vam bomo pomagali.

Sledite našim aktivnostim še naprej prek spleta na www.eduakcija.si. Le povezani bomo tako glasni, da se nas bo slišalo, in tako močni, da se nas bo upoštevalo!

Miha Bejek

O umetnosti mreženja

V mreži eduAkcija se že dobro leto ukvarjamo z mreženjem med nevladnimi organizacijami (NVO) in ob tem odkrivamo mnoge prednosti mreženja in mnoge pasti. Veliko smo se že naučili, a procesa nikakor ni konec, saj je treba mrežo stalno razvijati in prilagajati, da obstane. Da bi se naučili še več, prihaja k nam mednarodni strokovnjak s področja mreženja NVO Hans Holmen z Univerze v Linkopingu na Švedskem. Vse NVO ste vabljene tako na delavnico kot na okroglo mizo, ki ju bomo izvedli. Za uvod v mreženje v NVO, tukaj povzemamo nakaj načel "umetnosti mreženja", ki jih je zapisal Hans Holmen.

Najprej je treba opredeliti, kaj razumemo pod pojmom mreža. Mreža je prostovoljni mehanizem za učenje in komunikacijo med avtonomnimi udeleženci, ki je odvisna od delovanja svojih članov. Če člani mreže nič ne prispevajo, ni mreženja in tudi ne mreže. Mreža je torej mehanizem, ki povezuje ljudi ali organizacije, ki delijo skupni cilj. Mreženje je najbolje začeti okoli neke skupne vizije, ki že obstaja med potencialnimi člani mreže, in na tem zgraditi nadaljnje sodelovanje. Treba se je zavedati, da četudi se je pomembno in včasih celo nujno mrežiti, so mreže sredstvo za doseganje določenih ciljev - in niso cilj same po sebi.

A kakšne so razlike med nevladno organizacijo in mrežo? Mreže običajno niso tako formalizirane kot organizacije, so manj birokratske in manj hierarhične. In če lahko trdimo, da so organizacije vsaj deloma obrnjene navzven, da bi ponudile neke storitve tistim, ki niso del organizacije, se mreže primarno vzpostavijo, da bi služile tistim, ki so znotraj mreže. Za mreže NVO je zelo pomembno, da so vsi člani mreže prostovoljno in da ob izvajanju skupnih aktivnosti ostaja avtonomija vsake posamezne organizacije v mreži nedotaknjena. Da bi lahko mreža delovala dlje časa, je običajno nujna vsaj neka stopnja formalizacije. Centralizirana koordinacija je ključ do dobrega vodenja mreže, pišejo strokovnjaki. Stopnja formaliziranosti je še posebej pomembna, kadar se mreže spustijo na področje zagovornišva in ustvarjanja politik. Zelo jasno mora namreč biti, koga lahko mreža zastopa, v čigavem imenu lahko govori, saj le tako lahko deluje kot pomemben partner v pogajanjih in odnosih izven mreže.

Mreže NVO imajo običajno omejeno življenjsko dobo, ki je povezana z doseganjem njenih ciljev, in se običajno ne morejo vzdrževati same. Eden od razlogov

je ta, da so mnoge mreže NVO (tako kot tudi same nevladne organizacije) odvisne od posameznikov in njihovih osebnih zvez. Še pogosteje pa težava obstaja v neskladnosti ciljev mreže in pričakovanjih članov. V kolikor se dejavnosti ne prilagaja pričakovanjem članov mreže, delovanje mreže ni več smiselno.

Vedno so aktivnosti mreže bolj pomembne od formalnih struktur. Občutek povezanosti in pripadnosti mreži namreč izvira predvsem iz komunikacije, manj pa iz organiziranosti mreže. Člani morajo biti seznanjeni z aktivnostmi in v njih prepoznati lastni interes. Vsaka mreža ima sicer svoje lastne posebnosti, a obenem obstaja nekaj pravil, ki se jih je dobro držati. Več o "umetnosti mreženja" pa na delavnici z Hansom Holmenom, 27. septembra. Informacije o delavnici in okrogli mizi poiščite na spletni strani www.eduakcija.si in info@eduakcija.si.

Miha Bejek

Odperti prostor

Ste že kdaj ugotovili, da je na srečanjih, posvetih in konferencah izmenjava mnenj in pogledov udeležencev najbolj vroča med odmori? Na podlagi tega opažanja je Harrison Oven v poznih osemdesetih letih v Združenih državah Amerike razvil metodo "Open space technology" ali po naše "odprti prostor".

Metoda, ki skupini različno mislečih ljudi omogoča demokratični okvir za obdelovanje kakršnekoli vsebine brez predhodnih priprav, je danes pogosto uporabljena povsod po svetu. Odperti prostor je preprost za organizacijo. Ima kratek uvod in se nadaljuje z aktivno participacijo vseh udeležencev. V njem lahko sodeluje od 10 do 500 in tudi več ljudi. Lahko traja od nekaj ur do več dni. Vzpodbuja dinamiko in interaktivni proces, ki vodi v spontano vodenje in menjave vlog.

Metoda daje najboljše učinke kadar imamo: aktualen, udeležencem skupen in celovit vsebinski okvir; v katerem se prepletajo interesi različnih skupin ljudi; ki s svojim sodelovanjem prevzemajo odgovornost za odločitve; ki jih ne moremo predvideti v naprej; vendar moramo do njih priti čim prej.

Štiri osnovna načela metode:

- Sodelovanje je prostovoljno (Kdorkoli pride, je pravi).
- Sodelovanje je časovno neobremenjeno (Kadarkoli se začne, je pravi čas).
- Ko ni več kaj povedati, sodelovanje zaključimo (Ko je konec, je konec).
- Sodelovanje ne temelji na pričakovanjih (Kar koli se zgodi, je edina stvar, ki se lahko zgodi).

Metoda deluje na podlagi "zakona dveh nog" oziroma mobilnosti. Kadarkoli lahko vstopiš ali izstopiš iz tematske skupine in se pridružiš drugi. Če te tema ne zanima ali se v njej ne počutiš več koristnega, je čas, da se pridružiš drugi. Posebnost so tudi t.i. "čmrlji"

in "metulji". Čmrlji so udeleženci, ki sodelujejo pri delu več skupin, s svojimi "preleti" pa prispevajo k prenašanju in medsebojnemu oplajanju idej. Nasprotno so metulji bolj tihi in le redko pridejo v kakšno skupino. Njihova lepota je v razmišljanju, in če njihov razmislek zaide v skupino, lahko pomembno vpliva na razmišljanje skupine. Metoda vzpodbuja udeležence k odprtosti in radovednosti tudi s splošnim nasvetom: "Bodi pripravljen, da boš presenečen."

Proces

Na začetku se najavi temo in obrazloži metodo. Sledi zbiranje idej tematskih skupin. Kdor ima temo (vprašanje, dilemo, razmišljanje), ki bi jo rad izpostavil in prediskutiral z ostalimi, jo napiše na list z naslovom teme in imenom predlagatelja. Ideje se razzobesijo na "oglasni deski", udeleženci pa se vpišejo, v katerih tematskih skupinah želijo sodelovati.

V različnih delih prostora, kjer so le stoli v krogu in tabla za zapisovanje, se zberejo tematske skupine in začnejo z diskusijo - oblikuje se "odprti prostor". Predlagatelji prevzamejo odgovornost za zapisovanje povzetkov idej oziroma oblikovanje nabora spoznanj (predlogov, idej, rešitev). Sledi predstavitev ključnih spoznanj: v obliki zbirke povzetkov, posterjev, miselnih vzorcev, e-oglasna deska. Druga faza je namenjena akcijskemu načrtovanju. Postopek je podoben, rezultat pa konkretni dogovori: zbirka predlogov, akcij, nalog, projektov. Za konec izvedemo še vrednotenje procesa

Tadej Pugelj

V eduAkciji se dogaja!

Tisti, ki ste redno spremljali tale naš bilten, veste, da zadnje leto nismo sedeli križem rok, vseeno pa je prav, da se ob koncu projekta eduAkcija malo pohvalimo.

Gotovo so bile za vas, »zunanje opazovalce«, najbolj vidne delavnice, ki smo jih organizirali, saj smo nanje vedno povabili prav vse, ki se želite prenesto razvijati in krepiti svoja znanja.

Nekaterim sta najbolj prav prišli delavnici, na katerih smo nudili pomoč pri prijavi na konkretna razpisa, drugim delavnici na temo Supervizije in Veščin coachinga za NVO, ki sta nas poučili, kako s pravim pristopom lahko dosežemo še več. Tudi delavnica o videoprodukciji je bila dobro obiskana, med nevladniki namreč ne manjka tistih, ki aktivnosti radi tudi dokumentirajo. Delavnico »Si se kdaj vprašal, kaj vse znaš« smo izvedli kar na Festivalu prostovoljstva mladih, in sicer smo obiskovalce spodbudili, naj razmislijo o tem, kakšna neformalna znanja jim je prinesla na primer skrb za sosedove otroke, sodelovanje pri organizaciji šolskega izleta ali pa aktivna vključenost v nevladno organizacijo. Ena zadnjih delavnic, ki jo pripravljamo na temo kompetenc, bo, kot kaže, najbolj obiskana. Kako tudi ne, tema je za ta čas izredno aktualna.

V času projekta smo se trudili vzpostaviti stik s tistimi, ki imajo vpliv in moč na področju priznavanja znanja, in to nam je tudi uspelo. Sodelovali smo z Uradom za razvoj šolstva, na Sektor za izobraževanje

odraslih smo podali pobudo za popravek razpisa, se pogovarjali s skupino za pripravo Bele knjige in pri oblikovanju resolucije nacionalnega programa izobraževanja odraslih 2010-2013 sodelovali s Strokovnim svetom za razvoj šolstva.

Na Pedagoški fakulteti je v postopku dogovor glede priznavanja v neformalnem okolju pridobljenih znanj, kar na primer pomeni, da bi aktivno delovanje v nevladni organizaciji lahko štel kot obvezna praksa. Na Filozofski fakulteti pa smo se pogovarjali o razvoju izobraževanja odraslih v nevladnih organizacijah.

Pripravili smo tudi posvet na temo Učelo se NVO in celo razvili model na to temo. Več o tem si preberite in oglejte na našem video portalu www.razvijaj.se. Zadali smo si tudi težko nalogo, da vzpostavimo knjižnico za nevladne organizacije. Ta se počasi, a vztrajno vzpostavlja in širi.

Da nam je šlo naše delo dobro od rok, smo pazili na konstantno razvijanje naše mreže. Poskrbeli smo,

da smo se tako zaposleni kot prostovoljci udeleževali različnih usposabljanj. Konferenca moderatorjev, Skavtska akademija, usposabljanje za uporabo Dot-NetNuke programa, seminar o Javnem naročanju, delavnica na temo civilnega dialoga in dva seminarja o sistemu COBISS so nam dali zagon in znanja, ki smo jih in jih bomo tudi vnaprej spretno uporabljali.

eduAkcija v številkah:

- 7 različnih delavnic za člane NVO in druge
- 8 usposabljanj za krepitev mreže
- sodelovanje z Ministrstvom za šolstvo in šport na štirih področjih
- sodelovanje s petimi različnimi inštitucijami glede priznavanja neformalnega znanja
- 8 biltenov
- preko 10 izdaj e-novic
- preko 50 organizacij - članic mreže
- 2 spletni strani

Izjava ene izmed udeleženk delavnice mreže eduAkcija, Adrijane iz Infopeke:

“Na delavnici Veščine coachinga za NVO sem spoznala kar nekaj novih vaj/prijemov za izvedbo delavnic, ki jih bom lahko uporabila tudi pri svojem delu. Predvsem pa je moja udeležba na delavnici razširila socialno mrežo tako meni kot tudi moji organizaciji, saj smo začeli z zelo produktivnim sodelovanjem in članstvom v vaši mreži.”

V septembru pripravljamo še vrsto zanimivih dogodkov, ki jih ne zamudite. Informacije o njih najdete v biltenu, ki ga ravnokar berete. Čaka nas težko delo, da pripravimo nov uspešen projekt. Tudi v prihodnje računamo na vašo pozornost, podporo in sodelovanje!

Ada Stele

Program izobraževanj in dogodkov za NVO

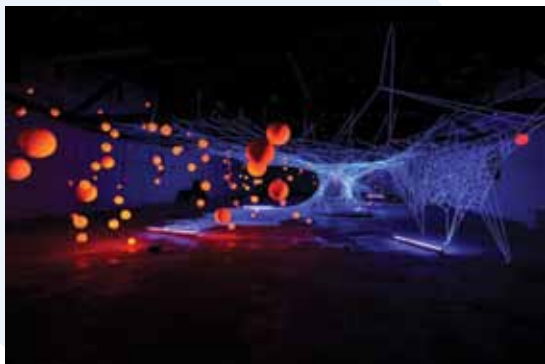
Naslov	Datum	Izvajalec	Kontaktna oseba Spletna stran organizacije
Razstava NVO: "Zgodbe, ki povejo več"	7.-14. 9. 2010	Mreža eduAktija	info@eduakcija.si www.eduakcija.si
Letna konferenca: Sistem kakovosti v NVO	15. 9. 2010 12:00	CNVOS	www.cnvos.si
Mednarodni seminar: Komunikacija je pomembna	13.-18. 9. 2010	Zavod Ti povej	tipovej@siol.net www.tipovej.org
Družabno srečanje članic mreže eduAktija in sodelujočih z mrežo v zadnjem letu	16. 9. 2010, od 18. ure	Mreža eduAktija	info@eduakcija.si www.eduakcija.si
Izobraževanje za mentorje prostovoljcev	24.-25. 9. 2010	Slovenska filantropija	neja.smid@filantropija.org www.filantropija.org
Delavnica Mreženje v NVO – nasveti in pasti (Hans Holmen)	27. 9. 2010, od 9. do 13. ure	Mreža eduAktija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si
Okrogla miza z Hansom Holmenom: Ali NVO predstavljajo civilno družbo?	27. 9. 2010, od 14. do 16. ure	Mreža eduAktija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si
9. vseslovenski festival nevladnih organizacij LUPA	27. 9.-1. 10. 2010	CNVOS	www.cnvos.si
Festival za tretje življenjsko obdobje	29. 9.-1. 10. 2010	F3ŽO	www.f3zo.si
Bazar nevladnih organizacij	30. 9. 2010	CNVOS	www.cnvos.si

Več podrobnosti na www.eduakcija.si.

Pekarna - Magdalenske mreže

Zavod za podporo družbeno-civilnih iniciativ in multikulturno sodelovanje Pekarna - magdalenske mreže (PMM) je nepridobitna nevladna organizacija, ki je bila leta 1997 ustanovljena z namenom spodbujanja in zagotavljanja podpore programskemu in projektnemu sodelovanju med posamezniki in skupinami umetniških, kulturnih, izobraževalnih, raziskovalnih, ekoloških, informacijskih in humanitarnih interesov in dejavnosti in za nudenje pomoči pri razreševanju njihovih kratkoročnih in dolgoročnih prostorskih potreb.

Vsebinsko, idejno, izvedbeno in prostorsko naše delovanje opisujejo konceptualna polja subkulture, neinstitucionalne in neodvisne kulture, neformalnega izobraževanja, civilnodružbenih iniciativ in sodelovanj, mladinskega dela. PMM je locirana v kompleksu Kulturnega centra Pekarna, ki je edini tovrstni mladinski in kulturni center v Mariboru in svojevrsten unikum v mestu, regiji in širše.

Naš program je prepoznan kot program v javnem interesu in je osredotočen na dve glavni področji: kultura in mladina.

Programsko dejavnost s področja kulture predstavljajo organizacija in izvedba kulturnih dogodkov in projektov z vseh področij kulture (glasba, gledališče, vizualne umetnosti, fotografija in film, intermedijske umetnosti), še posebej tistih, ki znotraj uveljavljenih institucij težje najdejo prostor. Letno organiziramo več kot 250 kulturnih dogodkov, posebno pozornost pri teh pa posvečamo njihovi ideji, sporočilnosti in učinkom v družbi.

V sklopu zavoda že enajsto leto deluje samostojna organizacijska enota Mladinski informacijsko-svetovalni center INFOPEKA, ki zagotavlja mladim, njihovim staršem, mladinskim in pedagoškim delavcem ter zainteresirani javnosti visoko kakovostne programe informiranja in brezplačnega svetovan-

ja, neformalnih izobraževanj in vseživljenjskega učenja, mobilnosti mladih (EVS), prostovoljskega in skupnostnega dela v obliki preventivnih socialnih dejavnosti (ustvarjalno preživljanje prostega časa, pomoč mladim z manj priložnostmi ipd.). V zadnjih letih se posebej osredotočamo na spodbujanje in promocijo prostovoljstva (lokalnega, regionalnega kot tudi mednarodnega), na podporne aktivnosti za sistemsko uveljavljanje in ureditev področja prostovoljstva ter na zagotavljanje takšnih programov za mlade, ki spodbujajo njihovo kritično in dejavno udejstvovanje v družbi, katere del so. Zaradi kakovosti in raznovrstnosti svojih programov sodelujemo z drugimi organizacijami v mnogih kratkoročnih in dolgoročnih projektih in smo člani več lokalnih, regionalnih in mednarodnih vsebinskih mrež (Mreža MAMA, CNVOS, ZAvedno MLADI, Slovenska mreža prostovoljskih organizacij, Cluture, Trans Europe Halles, eduAkcija) ter koordinatori mreže prostovoljskih organizacij »Prostovoljstvo v Mariboru« in Mariborske mreže info točk za mlade MB MINA.

Pri delovanju smo globoko zavezani družbenim učinkom, da naši programi pustijo močen idejni pečat v skupnosti in da predstavljajo praktične zametke projektov, ki se lahko z inovativnimi pristopi trajnostno razvijajo tudi vnaprej.

Mnogo več o nas izveste na www.pekarna.org, www.infopeka.org

Borza znanj za NVO

Na spletnem portalu znanj Razvijaj.se (www.razvijaj.se) smo vzpostavili Borzo znanj za nevladne organizacije, da bi na enem mestu zbrali informacije izobraževanj in usposabljanj, ki so primerna in prilagojena za NVO. Okolje nevladnih organizacij ima nekatere posebnosti, ki jih je treba upoštevati, da izobraževanje, na katerega pošiljamo svoje člane, sodelavce ali prostovoljce, doseže svoj namen. Na Borzi znanja za NVO boste lažje našli ustreznega izvajalca. EduAkcija je tu le posrednik informacij, za način sodelovanja se organizacije v celoti same dogovorite z izvajalci izobraževanj. V rubriki reference lahko preverite, ali je bilo posamezno izobraževanje že kdaj izvedeno v NVO in kje, tako da lahko pridobite tudi oceno izobraževanja iz prve roke.

Vabimo vse NVO, pa tudi ostale izvajalce (slednji le, v kolikor ste program predhodno že izvedli za NVO), da v bazo dodate izobraževanja oz. usposabljanja, ki ste jih pripravljali izvesti in lahko koristijo tudi drugim NVO. Prav tako vabljeni, da sporočite podatke o zunanjem izvajalcu takih usposabljanj, s katerim ste sami že sodelovali.

Za vpis izobraževanja ali usposabljanja v bazo pišite na info.eduakcija@gmail.com.

Virtualna knjižnica za NVO

V virtualni knjižnici za NVO na portalu znanj Razvijaj.se (www.razvijaj.se) smo zbrali številna gradiva, ki bodo nevladnim organizacijam in posameznikom v njih pomagala k napredku in k še boljšemu delu.

Predpogoj za vsako učečo se nevladno organizacijo so (nova) znanja. Verjamemo, da bo v naboru gradiv v virtualni knjižnici vsak našel nekaj zase - bodisi za razvoj na novem področju bodisi za doseganje odličnosti na področju, ki ga že pozna.

Gradiva so pripravile in objavile različne organizacije in posamezniki. Portal Razvijaj.se vam na enem mestu ponuja le izbor teh gradiv in dostop preko povezav na originalne javno dostopne dokumente. Na voljo je vse od priročnikov do znanstvenih člankov, od analiz do delovnih gradiv in še in še.

Uporabite, kar vam pride prav, da boste sami in vaša organizacija še boljši. Hkrati pa prosimo vse NVO, da posredujete lastna gradiva in publikacije, v kolikor so dostopne v elektronski obliki, da jih objavimo v virtualni knjižnici! Gradiva ali povezave do njih pošljite na info.eduakcija@gmail.com.

Kolofon

Vodja projekta: Tadej Pugelj (tadej.pugelj@eduakcija.si); Urednik mesečnega biltena eduAkcija: Miha Bejek (miha.bejek@eduakcija.si); Sodelavki: Ada Stele (ada.stele@eduakcija.si), Andriana Janičijević (adriana.janicijevic@eduakcija.si).

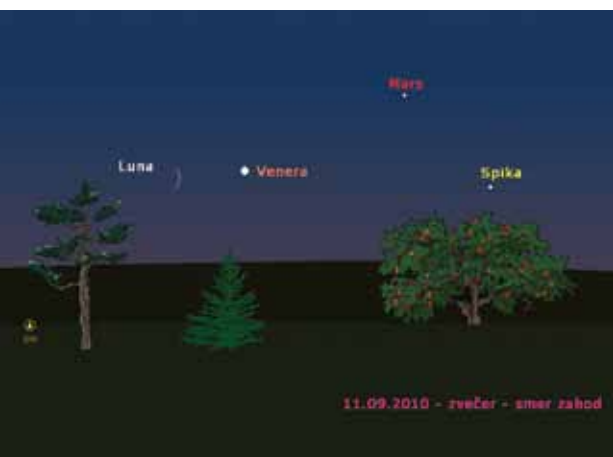
Izdaja: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, Lju-

bljana. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete "Institucionalna in administrativna usposobljenost"; prednostne usmeritve "Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga". Naklada: 6.400 izvodov.

Planeti v septembru

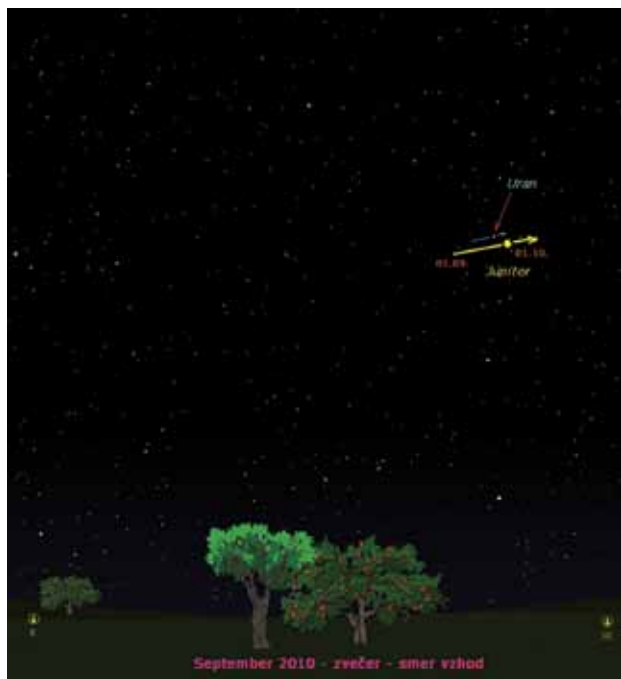
V začetku septembra se bodo na zahodu zvečer navidezno srečali kar trije planeti. Venera, ki kot Večernica sveti že več kot pol leta, je že zelo nizko nad jugozahodnim obzorjem. Saturna najdemo malo bolj zahodno, a ker je navidezno še bližje Soncu, ga je že zelo težko opaziti. Mars, ki je le malo višje nad obzorjem, nas bo razočaral, saj je zdaj na nasprotni strani Sonca, torej mnogo dlje, kot na primer pred pol leta. Jesen in zima bosta torej neugodna za opazovanje Marsa. Nasprotno pa bosta Saturn in Venera kmalu vidna na jutranjem nebu. Trojici se bo 11. septembra pridružila še dva dni stara Luna, od zvezd pa bo na tem delu neba najsvetlejša Spika, ki je glavna zvezda ozvezdja Device.

Planetom se v zahodni zarji 11. septembra pridruži tudi Luna.
Slike: obdelava: P.K.

Prav tako zvečer pa na drugi strani neba kraljuje Jupiter. Če pogledamo v smeri vzhod - jugovzhod, ga ne moremo zgrešiti, saj je na tem delu neba najsvetlejši. Še bolj zanimivo je dejstvo, da prav v septembru navidezno sreča planet Uran. Oba planeta sta v tem času retrogardna in se zato glede na zvezde navidezno gibljeta od vzhoda proti zahodu in ne obratno, kot je to sicer za planete običajno. No sama retrogradnost je seveda le navidezna in jo povzroča vrtenje Zemlje okoli Sonca. Kakorkoli že, september je kot nalašč za opazovanje teh dveh planetov. Predvsem Urana, ki s prostimi očmi ni viden, bomo lahko enostavno našli s pomočjo Jupitra, prepoznali pa ga bomo po značilni safirno modri barvi. Tudi Jupiter ni nič manj zanimiv. Že z daljnogledom bomo lahko opazili njegov disk, s teleskopom pa tudi kak pas ali pego. Jupitra spremljajo štirje svetli sateliti, po odkritelju imenovani Galilejevi sateliti. Tudi ti sateliti (Io, Evropa, Ganimed in Kalisto) so vidni že v manjših daljnogledih. Morda včasih ne

boste videli vseh štirih. Najverjetneje bo takrat kakšen za ali pa pred planetom. Opazovanje gibanja Galilejevih satelitov je zelo zanimivo, saj stalno spreminjajo medsebojni položaj. Prav to gibanje je navdahnilo Galileja, da je pomislil, da se tudi Zemlja vrti. Sledila je znana zgodba, ko je zato skoraj končal na grmadi ...

Navidezno srečanje planetov Jupitra in Urana - idealna priložnost za opazovanje obeh planetov, posebej Urana, ki ga je sicer težje najti.

Slike: obdelava: P.K.

KOSOBRIŃVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Regrat

Sok za prebavo

Iz listov in korenin navadnega regrata iztisnemo sok. Pijemo ga trikrat na dan po eno jedilno žlico. Otroci spijejo trikrat na dan po eno čajno žličko soka. Sok moramo uživati vsaj tri tedne. Sok čisti tudi kri in žene na vodo.

Regratov sirup

Tri do štiri pesti regratovih cvetov prekuhamo v dveh litrih vode, precedimo, še vročemu soku primešamo 2 kg sladkorja, sok dveh limon ali 2 dag citronske kisline. Med neprestanim mešanjem vnovič kuhamo tako dolgo, da se sirup zgosti. Sirup prelijemo v kozarce s širokim grlom in dobro zapremo. Sirup čisti kri in učinkuje krepilno po raznih boleznih.

Kavni nadomestek

Korenine dobro operemo, obrišemo in potolčemo tako, da se razcefrajo, potem jih v topli pečici (na plošči) posušimo in prepražimo tako, da dobijo temnorjavo barvo, zmeljemo in skuhamo kot kavo. Nadomestku za kavo lahko dodamo sladkor in mleko.

Regrat na alkoholu

Potrebujemo: 20 dag regratovih cvetov in 1 liter tropinovca ali sadjevega žganja.

Priprava: V kozarec nadevamo regratove cvetove in jih prelijemo z alkoholom. V kozarcu naj cvetovi stojijo na soncu tri tedne. Večkrat jih pretresemo, po treh tednih jih precedimo. Alkohol naj stoji v temnem prostoru še tri mesece preden začnemo piti.

Regratov liker

Potrebujemo: 20 dag regratovih cvetov, 25 dag sladkorja, sok 1 limone, 2 dl vode, 1 l tropinovega ali sadnega žganja.

Priprava: V kozarec po plasteh damo regratove cvetove in sladkor, tako da kozarec napolnimo. Postavimo na sonce za tri tedne. Po treh tednih cvetove prelijemo z žganjem, dodamo sok ene limone in dobro pretresemo. Kozarec postavimo nazaj na sonce še za tri tedne, da se sladkor čisto raztopi. Dobljeno tekočino precedimo in natočimo v čisto steklenico.

Steklenico dobro zapremo in hranimo v temnem in hladnem prostoru.

Praženi popki I.

Potrebujemo: 4 pesti regratovih popkov, 1 manjšo rdečo čebulo, 2 žlici masla, sol, poper, 2 žlici limone.

Priprava: Čebulo na drobno narežemo in prepražimo na vročem maslu. Dodamo regratove popke in na majhnem ognju pražimo pet minut. Posolimo in popramo po okusu, na koncu dodamo še limonin sok in še toplo postrežemo.

Praženi popki II.

Potrebujemo: 4 pesti regratovih popkov, moko, 2 jajci, sol, bele drobtine, olje, 1 jedilno žlico limoninega soka.

Priprava: Regratove popke prelijemo z vrelo vodo in eno minuto kuhamo, nato precedimo in prelijemo s hladno vodo ter precedimo. Jajca stepemo in posolimo. Popke pomokamo, namočimo jih v jajca in drobtine. Na vročem olju jih prepečemo, dokler ne postanejo zlaturumene. Na koncu jih poskropimo z limoninim sokom in še vroče postrežemo.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Imeti vod GG

Vzgojimo samozavestne in odgovorne tabornike

Kaj pravzaprav delamo GG vodniki? Ukvarjamo se z malimi ljudmi, ki bodo kaj kmalu zrasli v velike, odrasle ljudi. Kako na njih najbolje vplivati in jih voditi po najboljši možni poti? Sicer je že res, da nismo njihovi starši, vendar nam to ne sme biti izgovor. V tem razvojnem obdobju se zna pogosto zgoditi, da se bodo prej obrnili na nas kot na svoje starše, če bodo v dvomih, težavah ali pred izzivom, zato jim stojimo ob strani in ustvarimo z njimi tak odnos, ki bo to tudi omogočal.

Dovolimo si biti tisto, kar smo. Pomembno je, da smo svojim članom dober zgled, pa čeprav imamo in delamo tudi sami napake, ki pa jih ne prikrivajmo ali zanikajmo, temveč se o njih pogovarjamo. Pomembno je, da stvari pojasnjujemo. Recimo, kadar nam na članih kaj ni všeč, jim to tudi povejmo, kajti le če bodo vedeli, kaj nam na njih ni ali je všeč, bodo lahko postali boljši, se tega zavedali in spremenili svoj odnos ali vedenje. Dovolimo jim, da povedo svoja mnenja, naučimo se poslušati do konca, dokler ne zaključijo, šele nato o stvareh diskutirajmo. Hkrati pa je pomembno, da s člani delimo tudi svoje občutke in smo ves čas pozitivno naravnani.

Nasveti za uspešen pogovor z otroki in mladostniki:

- Vedno uporabljamo jasne besede, ki niso obtožujoče.
- Izločimo besede prisile: moraš vedeti, znati, narediti ...
- Mladostnik naj ima možnost izbire in naj glede na svojo izbiro tudi nosi odgovornost.
- Otroku pomagajmo pri izražanju

neugodnih čustev. Pomagajmo mu, da sprostí svojo jezo na konstruktiven način: preko športa, smeha, ustvarjanja, iger ...

- Uporabljajmo vprašanja v zvezi z njihovimi občutki in željami, bomo zainteresirani za to, kar se jim dogaja v šoli, doma, na splošno ...
- Bodimo odprti za pogovor, podpirajmo jih v pozitivni in tolažimo v negativni situaciji.
- Preverjajmo sporočeno, ali smo prav razumeli sporočilo, ki nam je bilo povedano, da ne pride do šuma v komunikaciji.

Glavne prepreke pravega pogovora z otroki in mladostniki so, da jim ukazujemo, odločamo v njihovem imenu, jim nekaj odrekamo. Negativno je tudi, če jim grozimo, pridigamo, jih neprestano opominjamo, kritiziramo ali celo obtožujemo. Tisto, česar predvsem starši ne bi smeli nikoli početi, je prenašanje občutka krivde na otroka, kakršno koli sramotenje in zasmehovanje. Tovrstno početje lahko pusti na otroku trajne posledice.

Postavljanje meja in pravil

Meje in pravila so bistvenega pomena za zdrave odnose, povedo nam, kakšne izbire imamo na razpolago. Kot vodniki smo tudi neke vrste vzgojitelji. Vzgajamo pa le tedaj, kadar imamo lastno mnenje, znamo reševati svoje probleme in tudi poiskati pomoč, če smo v težavah. Pravila so tista, ki dajejo vsakomur občutek varnosti, in otrok lahko občuti svobodo in neodvisnost le znotraj varnih meja. Vsak član voda mora vedeti, kaj se od njega pričakuje in kaj je dovoljeno.

Pridobivanje vrednot Vrednot se otroci učijo z opazovanjem življenja nas odraslih. Včasih pa se te vrednote seveda razlikujejo od vrednot njihovih vrstnikov. Le otroci in mladostniki, ki so samostojni ter zaupajo sebi in drugim, se ne bodo podredili neustreznim vrednotam njegovih vrstnikov in se tako znali upreti pritisku. Zato kot vodniki vedno razmišljajmo pozitivno, pohvalimo vedenje svojih članov, kadar si to zaslužijo, večkrat pa jim dajmo tudi vedeti, da smo ponosni nanje.

Taborniki in njihovi poklici

Barbara Bačnik - Bača

Gašper Furman

To je tabornica, ki ti da vetra, pridna kot čebelica. Takih bi res rabili več - na vseh področjih. Kapo dol, Meti!

Zelo je aktivna v naših vrstah, kjer je dolga leta opravljala številne naloge in funkcije, od vodnice do tistih malo bolj zahtevnih na mestni ravni. Še bolj pa je Meti zagnana v svojem profesionalnem življenju in prav nič ne preseneča podatek, da je seveda najbolj predana svoji družini.

Meti Buh Gašparič (RaR) - mikrobiologinja na Nacionalnem inštitutu za biologijo v Ljubljani, Oddelek za biotehnologijo in sistemsko biologijo

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Pri osmih letih na taboru v Ribnem. Mislim, da sem bila najmlajša in so me hecali, ker je bil nahrbtnik večji od mene. Kar nekako sem se znašla tudi na vsakem naslednjem taboru, čeprav nisem bila nobena sanjska članica. Za na bivake sem jamrala in tudi znala nisem nič, še vozlov ne. Zagrabilo me je potem, tam pri šestnajstih.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Zdravnica, stevardesa ali pa žena direktorja tovarne bombonov. Vidiš, zdaj nisem nič od tega, še vedno pa kdaj sanjam, kaj bi rada postala.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Sem mikrobiologinja, podiplomski študij končujem iz biomedicine, delam biotehnologijo, tako da malo mešam. Najlepša so bila leta na šentviški gimnaziji, super sošolci, pa tudi profesorji. To je bila, kar se šolanja tiče, še zadnja domače-družinska izkušnja pred individualnostjo na faksu.

Katere kompetence te odlikujejo? Zakaj si dobra v tem, kar delaš?

V ničemer nisem izjemna, a če se potrudim, znam marsikaj. Še risati sem se naučila. Mogoče me tako odlikuje

kombinacija stvari, ki jih še kar dobro znam.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

S kloniranjem in genskim spreminjanjem rastlin taborniki res nimajo dosti skupnega, nekdo me je celo vprašal, kako se lahko tabornica izgubi v tako službo. Vpliv taborništva se bolj pozna drugje, v odnosu do ljudi in do dela.

Kateri del svojega poklica oziroma službe, ki jo opravljaš, ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Laboratorij, kjer delaš res zanimive, nove stvari. In spet laboratorij, ker si v zaprtih prostorih in imaš malo interakcije z drugimi ljudmi. Zato to slednje še vedno malo kompenziram pri tabornikih.

Kaj narediš najprej, ko jutraj prideš na delovno mesto?

Čaj.

Kako prenašaš ugotovitve in spoznanja, ki jih srečuješ med svojim delom, v prakso življenja, saj se ta verjetno dotikajo najbolj osnovnih stvari, kot je vsakodnevna prehrana, in drugih danes samoumevnih procesov posameznikovega življenja, ki morda niso tako samoumevni?

Morda predvsem to, da gensko spremenjena hrana ni nikakršen bavljav. **Kaj si na podlagi svojega dela spre-**

menila v svojem življenju in bi priporočila vsakomur?

Bakterije so kul in vsak od nas jih ima desetkrat toliko, kot svojih lastnih celic. Mnoge od njih nas ščitijo, zato je na primer bolje, da se milimo samo enkrat na teden in da antibiotike (ki pobijejo vse, dobre in slabe) vzamemo le, kadar je res nujno in takrat pojemo vse do zadnjega. Ne pretiravamo s čistili in svojih otrok (zlasti v prvih letih življenja) nikakor ne vzgajamo v sterilnem okolju. Zdaj že vidim vse tabornike, ki s tem mahajo svojim mamam ... No, vseeno ni treba, da izgledamo celo leto kot po dvotedenskem taboru. Pa veliko smeja za zdrav imunski sistem. Res je pol zdravja, ali pa še malo več.

Česa si želiš v prihodnosti na področju svojega dela?

Da bo. (smeh)

Keti Bratina

Lokostrelski tabor Bohinj 2010

Zadnji teden v juniju, tik po zaključku šole, se je v Bohinju odvijal lokostrelski tabor. Letos se ga je udeležilo 54 otrok in mladostnikov iz raznih lokostrelskih krožkov in klubov po Sloveniji, v starosti od 8 pa tja do 18 let.

Tabor se je uradno pričel v nedeljo opoldan, prvi udeleženci pa so prispeli že kmalu po 11. uri. Po reku »kdor prej pride, prej melje« so si navdušeni lokostrelci hiteli izbirati najboljše šotore, v katerih bodo prenočevali, in zlagati vanje prtljago. Sledil je pozdrav učiteljev, kratka predstavitev dela in slovo od staršev (komu je bilo težje se posloviti - staršem ali otrokom - verjetno ni treba pisati). Na kosilu, ki je sledilo, je bilo slišati živahne pogovore o tem, kaj se je lansko leto dogajalo na taboru in ugibanja, če bo letos tudi tako »cool«.

Sama sem se ob vsem tem kar malo ustrašila. Bomo uspeli zadovoljiti vsa pričakovanja, ki so jih ti mladi izrazili?

Zaradi tako visokega števila udeležencev in različnega predznanja lokostrelskih veščin smo se razdelili v 5 skupin, od začetnikov pa do selekcije najboljših mladih lokostrelcev v Sloveniji. Vsaka skupina je imela svoj način in tempo dela, pa tudi svoj prostor, kjer je trenirala, od vseh strani pa se je vsake toliko slišal vzklík »10 počepov!« ali »5 sklec!« in takoj za tem glasni smeh. Ja, nekateri so se potrudili za lepe mišice!

Za pravi tabor se spodobi, da zvečer gori taborni ogenj. Tudi mi smo se

potrudili in ga pripravili. Presenetilo me je sodelovanje starejših z mlajšimi in njihova pripravljenost pomagati. Skupaj so iz gozda navlekli suhljad in jo zlagali, dokler se ni dovolj stemnilo, da smo prižgali ogenj. In če je res, kot pravijo, da je smeh pol zdravja, potem smo ob tabornem ognju vsi dobro poskrbeli za zdravje. V družabnih igrah smo sodelovali vsi in se tudi do solz nasmejali. Na žerjavici smo pekli banane s čokolado in ugotovili, da je to izredno okusna sladica. In ko je ogenj že rahlo pojenjal, smo se odpravili na nočni sprehod z lučkami (sicer maloštevilnimi) in se preizkusili v tem, kdo je najmanj strahopeten.

Ne vem sicer, ampak morda je bil to razlog, da potem niso mogli zaspati in se je še nekaj časa slišalo šušljanje iz šotorov. Je bila pa zato noč krajša in je vse prehitro zazvenel v šotor tisti prijazni »Dobro jutro!« in - za večino - kratka telovadba.

Dopoldan smo namenili streljanju po skupinah. Ko je vsak pokazal svoje spretnosti z lokom, so učitelji svetovali, kako naj svoj strel še izboljša. Za lažjo predstavo so se otroci postavili pred ogledalo in simulirali strel, učitelj je vsakega posebej posnel s kamero in skupaj smo analizirali

napake ter jih skušali odpraviti. Streljali so z različnih položajev, na različne tarče in z različnimi loki. Svojo opremo smo tudi natanko popisali. Zadnji dan smo preizkusili različne vrste tekmovalnj: FITA, 3D, arrowhead in archatlon.

Tudi popoldnevi so bili športno obarvani in zelo pestri: vozili smo se s kanuji po Bohinjskem jezeru, se kopali, kolesarili, šli na pohod k slapu Savica, na izlet na Vogel z gondolo in 4-sedežnico ter se tam celo kepali. Vsak udeleženec tabora je skrbel tudi za svojega skritega prijatelja ter mu z drobnimi darilci ali lepo besedo polepšal dan. Kdor je hotel, se je lahko preizkusil v športnem plezanju na naravni steni, seveda z ustrežno opremo in varovanjem naših učiteljev. Izdelali smo svoj lok iz leskove palice in vrvce ter tekmovali, kdo dlje ustrelji. Za vrhunec pa izdelali svojo flu-flu puščico in z njo tekmovali v streljanju balonov. Zmagovalec je dobil cel zabojček priboljškov, ki so jih tekmovalci prispevali za štartnino.

Kljub kar zasedenemu urniku se je vseeno našel čas še za igre z žogo, badminton, pa tudi kakšno partijo kart.

Za večino je kar prehitro prišel petek, ko smo se poslovili in odpravili vsak na svoj konec. Menim, da so bila pričakovanja vseh udeležencev tabora izpolnjena, saj je bilo med odhajanjem slišati: »Čau, se vidimo, če ne prej, pa drugo leto tukaj!« Tudi zame je minil nepozaben teden. Otroke, ki sem jih doslej srečevala na tekmovanjih, sem spoznala v povsem drugačni luči.

Za konec ne morem mimo tega, da ne bi pohvalila učiteljev, ki so se tako trudili, da je bilo udeležencem tabora prijetno in so se dobro počutili. Otroci so odšli domov bogatejši za nešteto izkušenj in predvsem novih znanj, ki jih bodo lahko udeležali na svojih treningih in tekmovanjih.

Tečaj za vodje

Andriana Janičijević

Moja Volk in Anže Toporiš

Naj naj inštruktorski tečaj

Sredi avgusta so se na gradu Podvogelstein (v Gozdni šoli v Bohinju) zbrali vitezi okrogle mize (mentorji) in oprode iz vseh slovenskih dežel (tečajniki).

Skupaj smo odprli več kot osemsto let staro skrinjo znanj ter začeli pustolovščino v upanju, da oprode osvojijo čimveč novih veščin in modrosti, kako postati čimboljši vitezi - vodje taborniških enot. Ker naloga ni bila lahka, je na pomoč priskočila vesela družina izkušenih vitezov, na čelu z novoizbranim vodjem šole, kraljem Hugom.

Vsak dan po jutranjih zborih in taborniški himni smo se vsi posvetili svojim obveznostim: tečajniki predavanjem, vodstvo pripravi programa, kanarčki pa smo se trudili, da bi se tečajniki v Gozdni šoli počutili čimbolj prijetno. Po kosilu so se predavanja nadaljevala, med pavzami so se odvijali viteški turnirji. V programu so se poleg številnih predavanj, ki so zajemala uporabne teme za vodenje in delo v rodovih,

našle tudi predstavitve specialističnih tečajev. Na vrednotenju so pionirci pobrali najboljše ocene. "Upam, da smo tečajnike dovolj navdušili za pionirske vsebine, da jih bodo čim bolj pogosto vključevali v program in skrbeli, da se bodo člani redno izobraževali in prinašali v rod nova znanja, sveže ideje in veselje do izvajanja pionirskih aktivnosti," pravi Vesna Bitenc, vodja letošnjega tečaja pionirstva in bivanja v naravi.

Motivacije in entuziazma skozi celoten tečaj ni manjkalo, saj so vsi udeleženci hoteli odnesti karseda veliko izkušenj in znanja v kratkih sedmih dneh. Tako tečajniki od mentorjev kot mentorji od tečajnikov. Energije je bilo presenetljivo veliko, kljub temu da nihče od nas ni veliko spal. Zakaj? Čez dan smo se učili in tekmovali, ko je padla noč pa prepevali ob ognju (ki so ga skrbno in z veliko ljubezni skoraj vsak večer pripravili kanarčki), igrali na grajskem prizorišču, se smejali dnevnim dogodivščinam in pripravljali na nove viteške zmage naslednjega dne.

Vse, kar so se naučili na predavanjih, so imeli tečajniki možnost izkusiti na bivaku. Ob prihodu z bivaka so pogumne viteze s pesmijo pričakali trubadurji in sveži mafini iz grajske kuhinje, za katere so se še posebej potrudile kraljeve spletične. Izzivi v naravi in na poti so tečajnike dodatno zbližali, ustvarili vodov duh in naredili atmosfero v Podvogelsteinu še bolj domačo in živahno.

Udeleženci so s tečaja v svoje rodove odnesli veliko novih in zanimivih projektov, ki nestrno čakajo na izvedbo

v prihodnosti. Poleg tega so odnesli še mnogo več: glave polne modrosti, bogatejša srca novih čustev, nova prijateljstva in zelo lepe spomine na preživete dni na gradu Podvogelstein.

Meni še danes v ušesih zvenijo melodije inštruktorske balade. Nasmehnem se vedno, ko se spomnim na neuigrani ples viteške četvorke, na grajskega glasnika Buriča in na solze pri menjavi rutk v poslovlilnem zboru. Zame je bil inštruktorski tečaj dobesedno enkratna zgodba, ki sem jo imela srečo spoznati. Hvala vam.

Vtisi tečajnikov

"Učenje z drugačnim sistemom, kot smo mu priča v šolstvu. Dosežeš mnogo več prav zaradi dobrih mentorjev, ki so se v polni meri potrudili in dobesedno odigrali posamezno predavanje. Tematiko, ki temelji na konkretnih primerih, si je veliko lažje zapomniti."

Mitja Kumer, RAJ Cerkno

"Dobiš nove prijatelje in veliko znanja, ki ga drugače v življenju težko dobiš." **Nika Starina, RMR Mirna**

"Sedem dni čistega užitka (tudi med predavanji). Inštruktaža je res odličen, poučen in noro zabaven tečaj. Za dobro počutje so se trudili vsi, od Kralja do zadnjega kmeta."

Peter Virant, RLA Grosuplje

MOOT v Keniji Hakuna matata!

“Hakuna matata” v svahiliju pomeni ni problema. In zagotovo pomen besede zelo dobro razume vsak izmed udeležencev, še posebej pa mednarodno osebje 13. svetovnega skavtskega MOOT-a, ki je od 27. julija do 7. avgusta prvič potekal na črni celini, natančneje v Keniji.

Pokopališču v Nyeriju poseben pečat daje grob Lorda Badena Powella.

Gotovo izkušnja, ki nobenega RR-ja ne pusti hladnega, zato se je izkazalo zelo na mestu geslo »Ultimate discovery«. 66 držav, 1200 udeležencev z vseh koncev sveta in za večino prvič stik s pravo afriško kulturo, so le tisti najbolj vidni vtisi nedavnega svetovnega skavtskega dogodka, ki je potekal pod okriljem WOSM-a.

»Črno celino je težko brati kot odprto knjigo. Vse, kar je belo, v stiku z lokalno rdečo zemljo postane rjavo. Po okoliškem gozdu in naših smeteh se podijo različne vrste opic, ogromno je tudi gigantskih črnih in rdečih mravelj,« je svoje vtise zapisal udeleženec Miha Blatnik - Heri.

Po otvoritveni slovesnosti so se »bomas« (vasi) z okoli 400 taborniki ob podpori mednarodnega osebja odpravile v ekspedicijske centre, imenovane po bližnjih vaseh Machakos, Kaiyaba in

Embu. Jana, Maja in Petra, tri slovenske udeleženke, ki so odšle v Embu, so strnile vtise: »Pot nas je vodila v štiri ure oddaljen Embu. Prostor nam je bil takoj všeč, saj nas je bilo manj na večjem prostoru. Končno smo se začeli družiti in delovati kot vod. Bili smo vsi iz različnih kontinentov. Poleg treh Slovencek, ki smo večinoma prevzele

kuhinja, še tri Mehičanke, dve Avstralki in celo dva fanta iz Kenije. Med štiridnevem bivanjem v ekspedicijskem centru smo odšli na celodnevni hajk, opravili smo služenje skupnosti v vaški šoli, igrali nogomet z domačini ter obiskali tovarno čaja.« Podobno so odkrivali lokalne značilnosti in vzpostavljali stik z domačini tudi v ostalih dveh centrih. Poleg tega smo prav vsi imeli možnost izleta v vas Nyeri, kjer smo obiskali Patxu, zadnje bivališče ter grob Lorda Badena Powella. Še eden izmed res posebnih trenutkov.

Po vrnitvi na glavni taborni prostor so naslednji dnevi minili v raziskovanju bližnje okolice Nairobija, učenju najosnovnejših taborniških veščin, afriškem in mednarodnem popoldnevu, delavnicah in predstavitev v globalni razvojni vasi, izmenjavanju izkušenj, medsebojnem učenju in druženju ter navsezadnje tudi petkilometrskem teku s kenijskimi tekaškimi zvezdami.

In na koncu želja, da se zopet snidemo. Kje? Na naslednjem MOOT-u!

Kwaheri Kenya 2010 - Karibu Canada 2013!

Deset slovenskih udeležencev je na MOOT-u spletlo nova prijateljstva šitom zemeljske oble.

MOOT

Jerneja Modic,
članica mednarodnega osebja

(Ne)potrebna modernizacija

Sem eden izmed tistih zanesenjakov, ki ga neizmerno zanimajo in zabavajo dosežki moderne tehnologije - od visoko tehnoloških pogruntavščin do cenениh kitajskih elektronskih igrač. In morda prav zato ohranjam prepričanje, da pri tabornikih tega ne potrebujemo, da lahko vsaj med taborjenjem nekoliko pobegnem nazaj k naravi. Zdi se mi, da moramo taborniki kljub vsemu napredku ohraniti določeno mero tradicije. Saj si predstavljate, da ni enako, če bi namesto tabornega ognja zvečer prižgali reflektor. A žal vedno manj rodov zdrži na taborjenju brez elektrike, veliko jih s seboj vzame računalnik in prenosni internet. Kar se mi zdi velika škoda.

Kljub vsemu pa taborniki ne bi smeli ostati »v srednjem veku«. So nekatere stvari, ki pripomorejo k varnosti ali pa so bolj ekološke in jih zato vsekakor moramo uporabljati tudi taborniki. Tak primer so recimo kemična stranišča v primerjavi z latrinami. Taka koristna pridobitev se mi zdi tudi solarni sistem, ki ga je letos kupil naš rod, vključuje pa

solarni modul, regulator polnjenja, akumulator, kable, stikala in žarnice. S takim sistemom smo osvetljevali členarja in kuhinjo - za šest členov sta zadoštovali že dve žarnici, medtem ko smo za običajno razsvetljavo porabili najmanj eno plinsko svetilko za vsako mizo. Seveda sta dve žarnici razsvetlili šotor precej bolje kot plinske svetilke, tako

da se je dalo celo normalno brati. Tak sistem je precej bolj varen, tih, ekološki in na dolgi rok tudi cenejši (življenjska doba nad 25 let) od plinskih svetilk, ki jih je treba menjati, menjevati stekla, ki se razbijejo, mrežice, plinske kartuše itd. Poleg tega pa se je vsako leto kdo na njih vsaj malo opekel. Za občutek naj povem, da je 80 W solarni modul dovolj močan, da poleg razsvetljave (več kot en dan neprestanega gorenja žarnic, odvisno seveda od kapacitete akumulatorja) omogoča tudi polnjenje mobitela starešine, mi pa smo priklopili tudi električno hladilno torbo za hitro pokvarljiva živila.

Tak kvaliteten in varen sistem je mogoče dobiti že za nekaj sto evrov, kar si taborniški rodovi po mojem lahko privoščimo. Poleg tega pa ne pokvari taborniškega vzdušja, saj ne zahteva nikakršnega vzdrževanja na taboru, prav tako pa ne povzroča hrupa in nadležnih vonjav kot agregati. In letos smo lahko prvič tudi v dežju izvajali program v šotoru, ne da bi nas po eni uri bolele oči zaradi prešibke svetlobe. Vsekakor svetujem, da rodovi razmislite o nakupu.

Sodelovali smo v ekološkem projektu evidentiranja solarnih elektrarn v Sloveniji.

Jure Ausec - Bajs

Jaka Bobnar

Pohodni tabor Morskih viharnikov 2010

Emy Poljanšek in Zala Rejc

Miha Bejek

GG-ji in PP-ji iz Rodu morskih viharnikov iz Portoroža smo se 12. julija odpravili na pohodni tabor: iz Kamnika čez Veliko planino do Ljubljane.

Jutranje sence Morskih viharnikov.

V ponedeljek smo se že ob 5.00 zbrali na železniški postaji v Kopru in se z vlakom podali na dolgo pot do Ljubljane. Ko smo čakali še na vlak za Kamnik, smo se zelo lačni odpravili na burek v bližnjo pekarno. Po razdelitvi skupne opreme in nahrbtnikov napolnjenih do konca smo se odpravili iz Kamnika do Stahovice, kjer smo začutili težo nahrbtnikov in se odločili, da bomo nekaj opreme reducirali. Z olajšanimi nahrbtniki smo prispeli do spodnje postaje gondole pod Veliko planino, kjer smo bivakirali. Odkrili smo zelo zanimiva igrala, kjer smo se igrali mladi in stari. Po prekratki noči so nas zbudile orglice in po zajtrku s pašteto smo se zgodaj zjutraj odpravili na dolgo pot na Veliko planino. Ob vznožju je stala tabla z napisom 2h in 45min, vsi smo bili zelo veseli tega podatka, ki pa se je izkazal za nekoliko napačnega, saj se je naša pot zavlekla na 5 ur. Na vrhu Velike planine se je vreme začelo spreminjati, zato smo

se pred dežjem skrili v štalo planšarije, kjer smo poizkusili domače kislo mleko ter pili kravje mleko. Po dežju se nam je pridružil še piranski tabornik, ki je nadaljeval pot z nami vse do Doma na planini Kisovec. Tam smo za večerjo dobili slastne čevapčiče in uživali ob tabornem ognju.

V sredo smo nadaljevali pot v dolino proti Komendi, kjer je orientacijo prevzel Borut. Malo pred prostorom za bivak smo naleteli na trening motokrosistov. Po daljši malici smo se počasi odpravili do mesta, kjer smo postavili bivak in skuhal polento z ragujem. V četrtek je orientacijo prevzela Zala, zato je pot trajala malo dlje. Odpravili smo se do Brnika, kjer smo gledali letala pri pristajanju in vzletanju. Letala so na nas vplivala kot uspalne tablete, zato smo tudi malo zaspali. Pot smo nadaljevali proti Smledniku, vmes pa smo prespali v bližini Hraš pod čarobnim drevesom (Avatar). Zjutraj smo se odpravili naprej proti Zbiljam. Orientacijo je prevzela Emy, pot je bila zelo razgibana, malo gor malo dol. V Smledniku smo si ogledali Smledniški grad, kjer nas je prijazen domačin pogostil z domačim jabolčnikom ter nam razkazal grad in

njegovo okolico. Po zelo poučnem ogledu smo pot nadaljevali proti Medvodam, kjer smo se ustavili v trgovini in malicali okusno lubenico. Kmalu smo prispeli do rezidence Ravnikar ob Zbiljskem jezeru. Tam smo si privoščili prho s »šlaufom«, nakar smo poiskali prostor za bivak in skuhal še zadnjo večerjo na bivaku. Borut s svojimi pomočniki GG-ji je skuhal odlično pašto karbonaro.

V soboto smo se vsi polni pričakovanja odpravili na pot proti Ljubljani. Šli smo čez Šmarno goro, kjer so nas vsi čudno gledali zaradi naših ogromnih nahrbtnikov. Po spustu v Tacen smo se povzpeli na avtobus do centra Ljubljane, kjer smo se utaborili pri Tinetu na Cigaletovi. Tam smo si pripravili hladno »kočerjo«. Zvečer smo se odpravili na nočni sprehod po Ljubljani in se na Jakopičevem sprehajališču usedli na šotorke ter nazdravili s čokoladnimi palačinkami. Zadnji dan smo se podali na fotoorientacijo po Ljubljani, po kosilu pa smo se s težkim srcem odpravili na vlak nazaj na Obalo. 11 tabornikov s 56 klopi smo v 7 dneh prehodili vsaj 70 km in se imeli nepozabno super mega fantastično bombastično.

Pohodni tabor RMV na Veliki planini.

Mesečnik EVS prostovoljke

In kako se je pri tebi poletje prevesilo v jesen?

Lahko rečem le, da zelo raznoliko! Kot že omenjeno, je od aprila dalje naša pisarna dihala za poletne tabore angleščine in športa, ki jih Imagine že nekaj let izvaja za eno izmed lokalnih bank. Načrtovanje, usklajevanje človeških virov in tehnične pomoči, logistika, odgovarjanje na raznovrstna vprašanja staršev udeležencev po telefonu in elektronski pošti, spremljanje plačil ipd. so zapolnjevali več kot običajni delavnik. In pravo poletje se je lahko začelo!

Osebo sta me doletela dva termina desetdnevni taborov angleščine in športa. Čeprav programsko skoraj identična, pa sem jih sama videla kot popolnoma različni enoti. V prvem terminu sem namreč bila vodnica skupini najstarejših, torej 14- in 15-letnikov. Poleg tega, da sem tudi sama potrebovala nekaj dni, da sem se ujela v vsakodnevni taborni ritem, ki se s sestankovanjem vodnikom rad zavleče pozno v noč, vstajanje pa sledi ob osmih, so tudi moji udeleženci imeli veliko več zanimanja za priložnostne dejavnosti in večerno druženje kot pa za zgodnje vstajanje in napredek v angleškem jeziku. Sem se pa naučila veliko novih trikov motivacije. V drugem terminu sem za nasprotje dobila skupino najmlajših, starih od 7 do 10 let. Poleg tega, da sem že dobro poznala ritem in dejavnosti tabora, so bili tudi udeleženci zelo lahko vodljiva skupina. Tako sem lahko nekaj več časa posvetila tudi koordinaciji skupine iz Anglije, ki se nam je pridružila v drugem terminu. Vsekakor tudi zelo svojevrstna izkušnja, ki pa je pobrala še dodatno mero mojih moči. Vendar je temu sledil tudi zelo zaslužen in zelo drugačen tritedenski »dopust«, MOOT v Keniji.

Tako. Po zelo pestrem poletnem dogajanju, se stanje počasi vrača v ustaljene smernice. Že se je začel prvi jesenski mesec in zadnji mesec v mojem ciklu dvanajstih, naj bo pospremljen z zaključevanjem starega in načrtovanjem novega! Hasta proximo, Jerneja Modic.

*Več o tem, kaj EVS je, lahko izveš na www.evs.si ali www.mva.si.

SVETkova avanTURA

Lucija Rojko

Elías Py

Med 17. in 21. julijem so se v Bruslju odvijale kar tri konference: 20. Evropska skavtska konferenca, 13. Evropska konferenca WAGGGS in 13. Skupna evropska skavtska konferenca. Skupaj sta jih ob podpori belgijskih gostiteljev organizirali evropski regiji Svetovne organizacije skavtskega gibanja (WOSM - World Organization of the Scout Movement) in Svetovnega združenja vodnic in skavtinj (WAGGGS - World Association of Girl Guides and Girl Scouts).

Konferenc se je udeležilo okoli 500 delegatov iz 46 evropskih držav. Tokratni moto konference je bil »No limits«, brez meja, ki je delegate spodbujal k širokemu, odprtemu in drznemu razmišljanju ter tako iz njih privabljal bolj sveže in konstruktivne ideje za nadaljnje delo.

Evropske konference se dogajajo vsake tri leta, ko se zberejo predstavniki vseh organizacij v obeh evropskih regijah. Ima zelo velik pomen za taborništvo, skavtstvo v Evropi in omogoča dobro sodelovanje obeh organizacij. Delegati se na konferencah seznani z delom svoje regije ter skupnim delom obeh regij. Tokrat so bila predstavljena poročila o delu, projektih in dogodkih od zadnjih konferenc, ki so leta 2007 potekale v Portorožu.

Promocijski jojo naše kandidature.

Po tem, ko so vodstva organizacij v zadnjih 8 mesecih že na nekaterih prejšnjih dogodkih prispevala k oblikovanju ogrodja regijskih načrtov in prepoznala cilje in ključne usmeritve dela v naslednjem triletju, je bil na konferenci čas za dokončanje dela in sprejem vseh teh dokumentov.

Evropska skavtska regija (WOSM) bo v naslednjem triletju gradila na rezultatih delavnic na naslednje teme:

- rast skozi kvaliteto dela,
- prostovoljstvo,
- sprejemanje sprememb,
- opolnomočenje mladih in
- sodelovanje z drugimi regijami, pri čemer so prve tri tudi skupne usmeritve dela obeh regij.

Posamični konferenci sta izvolili tudi novi vodstvi obeh evropskih regij.

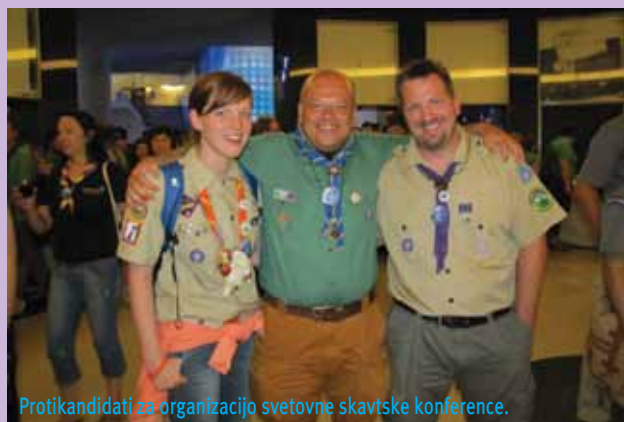
Novoizvoljeni evropski skavtski komite.

Ob vsem tem pa so konferenco spremljali tudi drugi dogodki, kot so otvoritvena in zaključna slovesnost, mednarodni večer, kjer so države predstavile svoje običaje, kulturo in jedi, ter mednarodna tržnica, kjer so organizacije prodajale svoje artikle in denar od prodaje namenile za financiranje manj premožnih držav oziroma prispevale v sklad za podporo različnim skavtskim projektom v evropski regiji.

Ker Slovenija in Italija kandidirata za organizacijo 40. Svetovne skavtske konference in 12. Svetovnega skavtskega foruma mladih, ki bosta potekala leta 2014, sta obe delegaciji to konferenco izkoristili tudi za promocijo. Imamo težko tekmo, vendar po odzivih drugih delegatov in pridobljenih vtisih slovenske delegacije velja »No limits« tudi za Zvezo tabornikov Slovenije, nacionalno skavtsko organizacijo.

Ta moto naj nas vodi vse do 39. Svetovne skavtske konference v Braziliji, kjer bo padla končna odločitev o organizatorju naslednje konference!

Protikandidati za organizacijo svetovne skavtske konference.

Predstavitvena stojnica naše kandidature pred plenarno dvorano.

Del delegacije ZTS na sestanku novih delegatov.

Pigeon-holes v barvah belgijske zastave.

Taborjenje v Ribnem

Tomaž Sinigajda - SiNi

Aktivnosti polno taborjenje

Krona vsakoletnega taborniškega dela je vsekakor taborjenje. Taborniki iz rodu Pusti grad Šoštanj smo v družbi tabornikov iz čete Zelenega zlata Polzela, čete Gozdovi žvajge Prebold in taborniki iz rodu Bistre Savinje Šempeter ponovno preživeli pravljčnih 10 dni v Kajuhovem taboru v Ribnem pri Bledu.

Vse, kar se dogaja na taborjenju, je le stežka strniti v krajši članek, saj je bil program tudi letos zelo pester. Vseboval je vse od bivakiranja v naravi, hajkov po okolici, kopanja za reko Savo in na Bledu, vožnje s kanuji, gradnje splavov, super tematskih večerov ob ognju, viteškega dne, športnih iger, taborne olimpiade, proge preživetja, osvajanja večin, gradnje vodovih kotičkov do še cele kopice drugih programskih aktivnosti, ki so se vrstile druga za drugo.

V prvih dneh so nam program dodatno popestrili tudi skavti iz Belgije (bilo jih je 22), ki so se za par dni ustavili na našem taboru v sklopu njihovega raziskovanja Slovenije. Tako smo imeli priložnost spoznati nekaj njihove kulture, angleškega jezika in se z njimi seveda pomeriti v nogometu.

Prav poseben trenutek je bil ob koncu taborjenja. Naša res najboljša kuharica Marjana Cencelj je praznovala 25-letnico kuhanja v Ribnem. Za ta visoki jubilej smo ji pripravili poseben taborniški zbor ob zastavi in ji podarili 25 manjših daril oziroma pozornosti. Tako smo se ji na svojevrsten način zahvalili za vse, kar je naredila za nas.

Taborjenje je tako uspešno za nami. Ponovno smo se imeli naravnost imenitno in že komaj čakamo novih izzivov, ki nas čakajo v prihodnjem taborniškem letu.

Mjavedved

Kolumna

Boris Mrak

Lepi taborniki

V tem času se dosti ukvarjam s taborniško propagando, se pravi z načrtovanjem in uresničevanjem veleumnega plana, kako prepričati čimveč prezaposlenih staršev, da bodo letos vpisali svoje otroke k nam. In ker še noben poizkus osvojitve tega visokega cilja do sedaj ni uspel, smo letos seveda zamenjali metodo. Letos bomo z našo propagando napadli starše in jih poskušali prepričati, da je taborništvo prav tista dejavnost, ki bo otrokom prinesla največ. Ne le, da jih bo naučila vseh mogočih uporabnih znanj in veščin, temveč jih bo tudi vzgojila v tiste popolne otroke, ki so si jih vedno želeli (op. vsi otroci so popolni, samo oni so pač malo manj... khm... pridni). In ker starši seveda niso otroci in jih ne bomo ravno navdušili, če jim bomo spekli par tvistov in z njimi zapeli kakšno taborniško, bomo namesto tega pripravili ustno predstavitev in jim pokazali popolne fotografije popolnih tabornikov. No, vsaj tak je plan.

Mene pa sedaj najbolj zanima, kakšne morajo biti te zloglasne fotografije. Zanima me, kako izgleda popoln portret tabornika in kaj mora ta na fotografiji početi. Seveda je najbolje, če ima na sebi kroj - tako takoj prepoznamo, da gre za tabornika. Če je ta kroj po možnosti še poln raznih oznak, toliko bolje, če ne, pa jih bomo že s fotošopirali (he he). Drugi pogoj je, da se tabornik na fotografiji blazno hollywoodsko reži, ne samo smehlja, ampak reži. Tabornik mora izgledati absolutno popolnoma ekstatično srečen. In početi mora nekaj specifično taborniškega, še toliko bolje, če je ob tem tudi umazan. Mora recimo sekati drva ali pa vezati največji vhod na celem svetu. Ker fotografija majhne deklice, ki nekaj riše na list papirja ... No, starši bi si ob njej mislili: "To lahko otroci delajo tudi doma." Dobri se mi zdijo tudi portreti otrok, ki jedo stvari, ki jih drugače ne bi - pa naj bodo to kobilice ali pa zelenjavne čorbe, ki se jih drugače sploh ne bi pritaknili. Če pa imamo na voljo še kakšen skupinski portret, potem se morajo taborniki na takem portretu prav gotovo na veliko objemati, prepevati na vse grlo ali postavljati kak zanimiv pionirski objekt, mora biti 'akcija'. Pa še ta ideja: pofotkajte najmlajšo in najmanjšo tabornico skupaj z največjim vodnikom, kako se igrata ringaraja ali štiparamo, pa boste dobili fotografijo, ki bo orosila oči vsaki mami.

Kar hočem povedati, je slednje: če le imate v rodu kakšnega, ki rad prime fotoaparat v roke, naj ob priložnosti posname nekaj takšnih 'propagandnih' fotografij, ki jih boste lahko uporabili na 1001 način in širili dober taborniški glas (ali naj raje rečem sliko) v vsako vas s pomočjo te najbolj popularne in atraktivne umetnosti.

Nesreče in odgovornost vodij v taborniški organizaciji

Taborniški - skavtski program v veliki meri poteka v naravi in z bivanjem in delom v naravi so povezane tudi nesreče in poškodbe. Te so se, kljub pazljivosti vodnikov in vodij, pojavljale v preteklosti, se pojavljajo danes in priča jim bomo tudi v prihodnosti. V letošnjem poletju smo žal bili priča nesrečam z najhujšimi posledicami in to tako v taborniški organizaciji kot tudi v naši sestrski organizaciji, ZSKSS.

Seveda se morajo organizacija in njeni vodje skrbno pripravljati in biti pozorni na predvidene možnosti nesreč in s temi povezanimi poškodbami. Pri tem moramo uporabljati vsa razpoložljiva zaščitna sredstva ter upoštevati vse preventivne ukrepe, povezane z delom in bivanjem v naravi. Glede tega smo si vsi enotni in preprečevanje možnosti poškodb članov organizacije pri izvajanju programa je osnovna naloga vodij. Pa kljub temu se mi ob vsem tem zastavlja kar nekaj resnih vprašanj, posebno še potem, ko sem v dnevnem časopisu prebral vest, da so na podlagi zbranih obvestil in ugotovljenih dejstev kriminalisti sektorja kriminalistične policije Policijske uprave Nova Gorica podali kazensko ovadbo zoper odgovorno osebo zaradi suma storitve kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti. Za vse, ki niste seznanjeni o tragični nesreči, naj povem, da je 14. julija 2010 pri slapu Soupat pri Podmelcu v Baški grapi umrla devetletna deklica. Usodne so bile poškodbe glave, ki jih je deklica dobila zaradi udarca kamna (padajoče kamenje). Skupina otrok in spremljevalcev Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov s Ptujja in okolice je tega dne dopoldan odšla peš od Podmelca proti slapu Soupat. Kaj podobnega bi se lahko zgodilo katerikoli skupini otrok. Podobna nesreča se je pred leti žal zgodila tudi na poti proti spodnjemu Martuljekovemu slapu.

In o čem razmišljam? Vsekakor take in podobne nesreče zahtevajo od nas, da temeljito preverimo naše priprave na izlete, na uporabo zaščitnih sredstev, šolanje vodij itn. Zastavlja pa se tudi vprašanje, ali taki dogodki ne bodo negativno vplivali na število tistih naših članov, ki bodo v prihodnje še želeli prevzemati ogromno odgovornost za zaupane jim otroke in to zgolj na prostovoljni osnovi. Prav tako se zastavlja vprašanje, ali pri vzgoji in izobraževanju naših vodij dovolj pozornosti posvečamo varnosti udeležencev na izletih in pri izvajanju dejavnosti v naravi? Ali bodoče vodje dovolj natančno opozarjamo na možnosti nesreč in neljubih dogodkov? Ali to pomeni, da bomo v zaščitna sredstva morali vložiti dodatna sredstva? Ali bodo to zmogli vsi naši rodovi? Kaj če tega ne bodo zmogli? Kaj če se bo število članov, ki so pripravljeni voditi otroke, drastično zmanjšalo? Bomo potem še lahko izvajali naš program? Vprašanj v zvezi z varnostjo članov pri izvajanju programa je še veliko in smatram, da bi temu vprašanju v naši organizaciji morali posvetiti vso pozornost in morda organizirati posebno strokovno srečanje, ki bi pravočasno in v ustrezni obliki odgovorilo na ta izjemno pomembna vprašanja, ki bodo še kako vplivala na nadaljnji razvoj organizacije. Vsekakor bi bilo treba na tem področju upoštevati izkušnje skavtov iz drugih evropskih držav in v delo taborniške organizacije vpeljati pozitivne izkušnje. Pri oblikovanju in reguliranju tega področja bi morali k sodelovanju privabiti tudi domače strokovnjake in ustrezne ustanove v Sloveniji.

Upam in želim si, da bi takih in podobnih tragičnih dogodkov bilo v prihodnje čim manj. To pa pomeni, da moramo v naši organizaciji potegniti ustrezne ukrepe v zvezi z izobraževanjem in uvedbo določenih varnostnih standardov.

Ljubljana/Domžale, 24. avgust 2010

Iz malhe strica volka

Jaka Bevk - Šeki

Ste se imeli fajn. Kje? Na poletnih akcijah vendar. Taborjenja, taborniška poletna izobraževanje in še kaj, pravijo, da v enem izmed najbolj toplih poletjih v zadnjih stotih letih. Nekateri je celo pralo, druge je obiljal znoj, a to prav gotovo za mojo zeleno voljčjo zalego ni bil razlog, da ne bi odšli v naravo, v svet. In sodeč po člankih na prejšnji straneh so mnogi preživeli veliko zanimivih preizkušenj na različnih koncih sveta, kar jih je še kako utrdilo pred začetkom šolskega leta. In ta nam prinaša spet nekaj sprememb, kot je ponovna uvedba »evekov«, pa samo en termin za zimске počitnice in nekaj dodatnih prostih dni, čeprav bo nekatere res treba nadoknaditi ob sobotah in še in še. Vsak minister mora kaj spremeniti. In aktualni je za eksperiment vračanja v preteklost. Ob tem pa je dodal, da če se stvar ne bo obnesla, jo bodo ponovno spremenili.

Pa ne pozabite, vidimo se konec meseca na ROT-u. V čim večjem številu, da v avtentičnem okolju našega voljčjega krdela spet pokažemo našo iznajdljivost in spretnost.

Do tedaj pa lep pozdrav,

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Mes Cijot (fanes.cijot@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (mih.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (sra.grmek@gmail.com) - urednica sklopa Igor, Tadeja Rome (whatsheername.nessy@gmail.com) - urednica sklopa Dugodivčina, Žen Kurah (zen.kurah@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (biz@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Jure Auses (jure.auses@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-rable.net), Gašper Česar (cesargasper@gmail.com), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@vriera.net), Matjaž Kerman (taskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Medved (nina.medved@quest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@quest.arnes.si), Jerneja Modic (jerneja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@rovos.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tomaz Sinigajda (sinigajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Domen Šverko (dove2001@yahoo.com) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (mih.bejek@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokpisov in fotografij ne vračamo. Upisujemo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DOV je vrščen v ceno. Graficna priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija tabor je vpisana v razvid medijev ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

SCOUTS

Taborniki ustvarjamo boljši svet

Foto: Bizi

					SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	UTRIJEN DEL PRISTANIŠČA KI SEGA V MORJE	ZEMLJA ALI SNEG, KI DRSI PO POBOČJU	TABOR	NERESNIČNE VESTI, LAŽI (PRAZNE...)	KEMIJSKI SIMBOL ZA ERBIJ	TRINITROTOLUOL	GERMANSKI OREL
					PRVA POMOČ			ZDRAVILNA RASTLINA HALOGENI ELEMENT				
					»TOVARNA« OLJA							
					PRIPADNIK MAOROV					TEKOČI RAČUN		
					OZKA POT V SNEGU					ZRAK (LATINSKO)		
											KRUT, NEUSMLJEN VLADAR	VERSKA PODOBA
TABOR	MAŠČOBA V TRDNI OBLIKI, TUDI MAZIVO	SLONOVO »OROŽJE«	NOSILNI DEL OSTREŠJA	ZIMSKI KOS GARDEROBE				ZIDARSKA ŽLICA	DOMNEVNI SNEŽNI ČLOVEK SHAKESPEAROV KRALJ			
				PIDJAČA IZ GROZDJA								
VRV, KONOPEC							PRIPADNIK KLERA					
							DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR					
SLIKARSKA TEHNIKA						AM. IGRALEC BILLY (VOJNA ZVEZD)				SIMON TORKAR	GRŠKA ČRKA	
											KEM. ZNAK ZA TITAN	
ZMRZNJENA ROSA						ELASTIČNA SNOV IZ POLI-URETANA						
IME NEMŠKEGA DIRKAČA FORMULE 1 GLOCKA						NEKDANJA TENISAČICA NAVRATILLOVA						

Iz taborniške pesmarice Poletna

Gašper Cerar

Čuki

Jaka Bevk - Šeki

Lansk poletje blo je fajn, pesek in na koži sol vsak dan,
vsi problemi daleč stran in na puklno le tvoja dlan.
Na otoku tam nekje svet drugačne barve je, tam pozabiš čist na vse.

Dva tri tedne blo je tko, moč življenja čutu sem samo,
misli se obrnejo, prej pomembno zdaj je butasto,
ko pod oljko maš svoj dom in igraš se s kamenčkom, inhaliraš vsak atom.

Enkrat pa bom tam ostal, ko bom nekam vse poslal
in za zmeraj odpotval.
To oblubm za prmej, pa če leta čakam zdej,
tam bom živu prej al slej.

Vsem je nam le čas vladar, vse pomeni nam le moč in dnar,
finance banke gospodar, kdo račun nam plača, ni nam mar.
Enkrat vprašaš se, zakaj si sam sebi policaj, al želiš si tja nazaj.

Ampak tuk še daleč ni, še sem suženj te požrešnosti.
Preden me infarkt dobi in pr šterdesetih položi,
na obalo hočem vse izkluč't sive celice, v topu pesek dam noge.
Enkrat pa bom tam ostal ... 2x

Koledar jesenskih akcij

Tadeja Rome

Z novim šolskih letom se začenja tudi novo taborniško leto, tako da vam jeseni prav gotovo ne bo dolgčas! Poleg morebitnih vodovih in rodovih izletov se pripravljajo tudi območne akcije in različna tekmovanja, ki se jih prav gotovo splača udeležiti!

16.-17. oktober - 11. Močne ukane - RDR Medvode

Medvoški taborniki že enajsto leto organizirajo tradicionalne Močne ukane, ki bodo ponovno tematsko obarvane. Vabijo vas, da se jim 16. in 17. oktobra pridružite v Medvodah v čarobnem svetu ...

Več informacij na <http://rdr.rutka.net/>

11.-12. september - Bazoviški orientacijski pohod, BOP - RMV Trst - Gorica

Gre za dvodnevni bazoviški orientacijski pohod ob spominu na štiri bazoviške junake, člane rodoljubne in protifašistične organizacije TIGR, Ferda Bidovca, Zvonimira Miloša, Frana Marušiča in Alojza Valenčiča, ki jih je leta 1930 italijansko fašistično posebno sodišče obsodilo na smrt in dalo ustreliti na gmajni pri Bazovici.

Tekmovanje bo potekalo v Bazovici pri Trstu, primerno je za PP (letnik 1995 in starejši) in grče, čeprav organizatorji dovoljujejo, da je lahko pol ekipe GG. Prvi dan člani ekip tekmujejo skupaj, naslednji dan pa posamično ali v parih.

Več informacij na www.tabornikirmv.it

9. oktober - Zlata Puščica - RTT Ljubljana

Taborniki rodu Tršati Tur, vas vabimo na tradicionalno lokostrelsko tekmovanje Zlata puščica.

Lokostrelsko tekmovanje Zlata Puščica bo potekalo 9. oktobra v okolici Ljubljane. Tekmuje se v dveh disciplinah, klasični lokostrelski disciplini (primerna je za vse starosti, od MČ do grč) in v taborniško lovski disciplini (primerna za 16+). Tekmovalci (oziroma njihova društva) si morajo opremo priskrbeti sami.

Več informacij še sledi, tudi na <http://rtt.rutka.net>.

24.-26. september - Republiško orientacijsko tekmovanje, ROT - RSŽ ml. Kranj & ZTS

Tekmovanje bo potekalo v Kranju in okolici. Tekmovanje je primerno za PP (letnik 1995 in starejši) in grče, v ekipi je največ 5 in najmanj 4 člani. Štartnina, nakazana na rodov TRR, do vključno 10. septembra znaša 90 evrov, do 18. septembra 100 evrov, po tem datumu pa 110 evrov. Tema tematskega testa bo "znani Kranjčani", gradivo je objavljeno na rodovi spletni strani.

Več informacij in propozicije na <http://rot.taborniki.net>

2. oktober - MČ Vesela srečanja - MZT

Vsakoletno jesensko srečanje MČ-jev Ljubljane bo potekalo v soboto, 2. oktobra, za Bežigradom v Ljubljani. Več informacij še sledi.

Foto: Grega Pompe

Pri fotografiji, ki smo jo objavili v prejšnji številki Tabora v rubriki Koledar ob novici o akciji Zlata puščica, smo pomotoma zapisali napačnega avtorja fotografije. Avtor omenjene fotografije je Grega Pompe. Za nenamerno napako se opravičujemo! Fotografijo objavljamo še enkrat.

ROT 2010

**Rod Stane Žagar mlajši v sodelovanju z
Zvezo tabornikov občine Kranj
ob 30. obletnici delovanja rodu vabi
na nepozabno avanturo po Gorenjski**

**zadnji teden septembra
se vidimo v**

Kranju

DOTIK

SiNi

Spomin na lepe te dni

Zven življenja ob ognju počasi blede ...
šotorov na jasi sredi gozda več ni.
Radostni obrazi domov so odšli,
osamljeni kroj na dnu omare leži.
Žal poletje se vedno enkrat konča
in taborniška sreča potone do dna.

Še sreča, da rutka na steni bode v oči,
da ogenj spominov v nas še gori.
S taborniškimi prijatelji se veseli septembrskih dni,
pozabi na šolo, faks, službo in na vse te skrbi.

Konec pohodnega tabora RMV na Šmarni gori. Foto: Miha Bejek

Luka uživa ob praskanju prijazne gospodične. Foto: Žan Kuralc

TOTEM 2010

zadnja plat

Potiski fotografije na
zadnjaplatt@gmail.com

Nekateri so žogo nosili kar na rokah. Foto: Žan Kuralc

TOTEM 2010

**Biti tabornik je privilegij!
Foto: Žan Kuralc**

**... na gradbišču pa
pogrešajo oranžne stožce
... Foto: Žan Kuralc**

taborjenje RSŽ=ml

**Osvežitev na peščeni
plaži. Le morje je 100
km stran. Foto: Marko
Prelec**

**Blatna kopel šoštanjskih mladcev za
lepšo kožo. Foto: SiNi - taborjenje RPG**

Ali še vedno ne veste,

kam boste šli na jesenske počitnice ali kje bi priredili rodov posvet?

Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/490 888 in si zagotovite prostor.